

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1962

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλην προστασίαν της Α. Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ και την επίτιμον Προεδρίαν της Α. Μ. της ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 — 1941

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 18ον

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1962

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττού 1, ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613.571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ιστρία 22

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 και Σόλωνος

Τιμή Φύλλου Δραχ. 1,50 — Έτησίαν συνδρομή Έστω. Δραχ. 12. Έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν θερμώς: α) Τους καθυστερούντας την εξόφλησιν της προς το περιοδικόν όφειλής των, όπως επισπεύσουν ταύτην, β) όπως τὰ έμβάσματα αποστέλλωνται άπροσώπως ΕΕΕΝ, Λυκαβηττού 1, Αθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σκέπη του Κόσμου, Παναγία (ποίημα) Κ. Παλαμά	Σελ.	1	Virgin Mary, the Shelter of the World (poem), by C. Palamas	Page	1
β) Δαβίδ, Κ. Παπαπαναγιώτου γ) Ο στρατηγός			by C. Palamas b) David, by C. Papapanagioutou, c) «General Xydes», by E.P. Photiades		
Εύδης, Ε. Π. Φωτιάδου	»	2	November feasts in our Villages, by P. Kalonaros, b) Wise men's sayings c) Do you know that	»	2
Γιορτές του Νοεμβρίου στα χωριά μας, Π. Καλονάρου, β) Δόγια Σοφών, γ) Γνωρίζετε ότι:...	»	3	Greek Red Cross	»	3
Ε.Ε.Σ.	»	4	Thunder and Lightning, by Ph. Karapiperis.	»	4
Άστραπαί και Βρονταί, Φ. Καραπιπέρη	»	5	Gana, by N. Demitrocalis.	»	5
Γκάνα, Ν. Δημητροκάλλη	»	6	Stelios Sperantsas, by M. Nicolaidis.	»	6
Στέλιος Σπεράντσας, Μ. Νικολαΐδη, β) Τò τραγούδι της Νιότης (ποίημα) Στ. Σπεράντσα γ)	»	7	Waters of Styga Spring, by D. Massouris, b)	»	7
Πρώτες βοήθειες: Τραύματα	»	8	Prayer (poem), by N. Chronis.	»	8
Τά ύδατα της Στυγός, Δ. Μασούρη, β) Προσευχή (ποίημα) Ν. Χρόνη	»	9	Rockets and satellites, by E. Stamatis	»	9
Πύραυλοι και δορυφόροι Ε. Σταμάτη	»	10	The fish is not silent, by G. Pappas	»	10
Τά ψάρια δέν είναι άφωνα, Γ. Παππά	»	11	Healthy advice: Boils	»	11
Υγιεινές Συμβουλές: Δοθίην — Ψευδάνθραξ, Στ. Γαλάνη	»	12-13	The young Robinsons, by J. Vernes	»	12-13
Οί νέοι Ροβινσώνες	»	14	Activity in pictures	»	14
Φωτογραφία δράσεως	»	15	How to prevent accidents: The Red and Green Light b) Voukefalas' footsteps by Th. Diamantopoulos	»	15
Πώς να προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα: Ο Σταμάτης και ο Γρηγόρης, β) Τ' άχνάρια του Βουκεφάλα, Θ. Διαμαντοπούλου	»	16	Looking through History: The First Siege of Missolonghi b) Freedom (poem), by E. Sigourakos c) For your Health: carrots...	»	16
Εξοφλίζοντας την Ιστορία μας: Η πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου, β) Δευτεριά (ποίημα) Έμ. Σιγουράκου, γ) Για την υγεία σας: τὰ καρότα	»	17	Milk, by Em. Anassis	»	17
Τò γάλα, Έμ. Ανάση	»	18	Tandal, by C. Kolovos	»	18
Τάνταλος, Κ. Κολοβού	»	19	Athletics by Sp. Avlonitis	»	19
Αθλητική ζωή, Σπ. Αβλωνίτη	»	20-21	Juniors of Myrtia, by B. Ekonomides b) Stelios Sperantsas (poem), by S. Kotsarides..	»	20-21
Οί Έρυθροσταυρίται της Μυρτιάς, Β. Οικονομίδης, β) Στόν Στέλιο Σπεράντσα (ποίημα) Σ. Κωτσarίδης	»	22	G.J.R.C. Movement	»	22
Κίνησης Ε.Ε.Σ.Ν.	»	23-24	Activities of G.J.R.C. groups	»	23-24
Δράσις ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	»	25	Juniors' contribution	»	25
Μαθητική Συνεργασία	»		Fox's Mishap	»	
Τò πάθημα της Αλεπούς	»		Cover: A Church at Skopelos, photo by P. Brousalis.	»	
Έξωφύλλον: Έκκλησία Σκοπέλου — Φωτογραφία Π. Μπρούσαλη	»		Inside cover: Autumn (poem) by B. Charonites	»	
Έστω. Έξωφύλλο: Φθινόπωρο (ποίημα) Β. Χαρωνίτη	»		Back cover: The Fisherman: Verses by S. Sperantsas, music by A. Panayiotopoulos	»	
Όπισθόφυλλο: Ο Ψαράς: Στίχοι Στ. Σπεράντσα	»			»	
Μουσική Α. Παναγιωτοπούλου	»			»	

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΑΚΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Στο μικρό τò βουνάκι
με τὰ πεύκα τὰ ψηλά,
λάμπει τ' άσπρο έκκλησάκι,
που τò έχτισε ή γιαγιά.
— Έκκλησάκι εδλογημένο,
κάτασπρο και καθαρό,
Κυριακή πρωτ' ανεβαίνω
να φιλήσω τò σταυρό
και να πάρω εδλογία,
του Θεού και του παπού,
να τήν έχω προστασία
στη ζωή μου, και παντού.
(Από την ποιητικήν Συλλογήν ή «Αρμονία»)

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΣΚΕΠΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΑ!

...Ξένε, ή Παλλάδα σου διωγμένη από μιὰ δέσποιν' άλλη,
χωρίς κοντάρι και σκουτάρι, ούδ'ε γοργόνειο σκιάχτρο
μ' ένα παιδί στην άγκαλιά, τò χέρι στην καρδιά της
μιὰ σιταράτη, μιὰ γλυκειά, μιὰ ταπεινή, σὰ χήρα,
μηδ'ε κοντή, μηδ'ε ψηλή, μιὰ σὰ νὰ βρίσκεται όλο
σ'ε ψήλωμα, που ζετυλιέται άγάλια άγάλια θάμα.
Και γαληνός και σάμπως πιό κι από τή θέαινα θεός,
"Ανθρωπε, λόγια μέσα σου βρήκες βαθιά: της είπες:
—Κυρά τò σπίτι μου έτοιμο πάντα για σέ' κι άκόμα,

κι άχάλαστο κι ασύγκριτο σπίτι άλλο: νὰ ή ψυχή μου.
Και θά σ'ε κλείσω μέσα μου θά ζήσ, άθάνατη είσαι,
μιὰ κι ή ψυχή μου άθάνατη πνοούλα της πνοής σου.
"Εσ' του τ'ώρα Δέσποινα, μπορεί τού πάντα άφέντρα!
Βασίλισσα στα Χερουβεΐμ, φωτοβολίς του κόσμου
λιμάνι είσ' τού άμαρτωλού, χαρά του κόσμου υπάρχεις.
Σκέπη του κόσμου πιό πλατειά άπ' τόν κόσμο, στο σκοτάδι
πύρινε στύλε οδηγητή, και της ψυχής λιμάνι,
Κυρά Χρυσοδαφνώτισσα, μεγάλη σου είν' ή χάρη!...
(άπό τή φλογέρα τού βασιλιά)

Δαβίδ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθ. Μέσ. Έκπαιδ.

Ήταν μόλις τριάντα χρόνων ο Δαβίδ, όταν ανεκρηύχθη βασιλεύς. Κατά τò διάστημα της βασιλείας του, τò Ισραηλιτικόν Έθνος έφθασε στόν υπέρτατον βαθμόν μεγαλείου και κλέους. Εισήγαγε στη Θεία λατρεία τήν ψαλμωδία και τήν ποίηση. Αύτός ο ίδιος συνέλεξε τούς παλαιότερους θρησκευτικούς ύμνους και συνέταξε ο ίδιος καινούριους, οι όποιοι εψάλλοντο από χορό μουσικών ψαλτών με όργανο, τò όποϊον έλέγετο ψαλτήριον. Από αυτό οι θρησκευτικοί ύμνοι πήραν τò όνομα ψαλμοί.
Ο Δαβίδ ήταν ο πιό ισχυρός και ο πιό πλούσιος βασιλεύς όλης της Ασίας. Είχε λαμπρό οργανωτικό πνεύμα. Έγινε ή δόξα των Έβραίων.
Μια άδυναμία του όμως τού έστοίχισε πολύ και τόν έκαμε δυστυχισμένο. Από τήν όργη και τήν τιμωρίαν τού Θεού τόν έσωσεν ή θερμή προσευχή και ή ελικορινής συντριβή και μετάνοια. Είναι διεθνώς γνωστός ο περίφημος πεντηκοστός ψαλμός του, που όνομάζεται ψαλμός της μετανοίας.
«Έλέησάν με ο Θεός κατά τò μέγα έλεός σου και κατά τò πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον τò άνόμημά μου.»
Καθώς ξέρομε, ο Δαβίδ, δέν ήταν μόνον ο μεγάλος βασιλεύς, ο υπέροχος κατακτητής και ο δοξασμένος Έθνάρχης. Δέν υπήρξε μέγας μόνον μεταξύ των μεγίστων στρατηλατών και διοργανωτών. Δέν υπήρξε μόνον ένας από τούς πιό γενναίους και ήρωϊκούς ανθρώπους, που εμφανίσθηκαν στόν πλανήτη μας. Υπήρξε και μέγας καλλιτέχνης. Οι ψαλμοί του είναι από τὰ ωραιότερα ποιητικά μνημεία της άνθρωπότητος. Είναι για τò Ισραήλ ο Όμηρος μαζί και ο Μέγας Άλέξανδρος. Πελώρια φυσιογνωμία. Μέγας προφήτης, που τόσο πιστά και με μιὰ αξιοθαύμαστη ακρίβεια έπροφήτευσε τήν έλευσι και τὰ πάθη τού Ι. Χριστού.
Χίλια χρόνια πριν από τόν Θεάνθρωπο τίναντε στο σκοτάδι τις φωτοβο-

λίδες των προφητικών ψαλμικών του στίχων κι έδειξε τò δρόμο, που θά οδηγούσε από τή γή στόν ούρανό. Οι άθάνατοι Μεσσιανικοί στίχοι του έγιναν τὰ ασφαλέστερα θεμέλια για τò στηρίγμα της χρυσής γέφυρας, που συνδέει τήν Παλαιά και τήν Καινή Διαθήκη. Τους Μεσσιανικούς αυτούς στίχους τούς μεταχειρίσθη πολλές φορές ο Ίησους, που όνομάζεται και «Υιός Δαβίδ». Οι ψαλμοί αυτοί είναι κατά τόν φιλόσοφο «Έγελον» αιώνια πρότυπα για τή θρησκευτική ποίηση όλων των λαών. Κατά τόν Ιδρυτή τού Ρωμαντισμού στη Γαλλία «Λαμαρτίνο», όλες οι κρυφές ψυχικές ανατριχίλες βρήκαν τήν ήχώ τους στα χείλη και τήν άρπα τού Δαβίδ.

Μένομε έκστατικοί μπροστά στην τόλη του ψαλμωδού αυτού, που μιλάει σὰ φίλος σ'ε φίλο στόν ύψιστο δημιουργό του. Είναι τόσοον Εύαγγελική ή φωνή του, που νομίζεις ότι ακούς χίλια χρόνια πριν τὰ γλυκύτατα λόγια Ίησού τού Ναζαράτου. «Ο Μέγας Βασιλεύς διακηρύττει: «Οι αιώνες έχουν σκύψει στη σοφία τού βιβλίου των ψαλμών, που μαζί του έχει συνδεθ' ή Ιστορία όλων των έθνών της γής. Τò ψαλτήριον είναι μέγας θησαυρός άνοιγμένος σ'ε όλους». Ο φιλόσοφος Κάντ εμπνέεται από τούς στίχους των ψαλμών όσο και ο Δάντης, ο Μίλτων, ο Σαίξπηρ, ο Γκαίτε και τόσοι άλλοι. Ίδου τί ψιθυρίζει:

Ο Προφήτάνας Δαβίδ

Οί ξένοι και τò Εικοσιένα

Ο ΕΤΡΑΤΗΓΟΣ ΞΥΔΗΣ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ)ντού της Έθν. Βιβλιοθήκης

Κατά τήν διάρκειαν τού μεγάλου δράματος της φυλής μας — τού Εικοσιένα — πολλοί ήσαν οι Ευρωπαίοι και οι Αμερικανοί, που έπεσκέφθησαν τήν Ελλάδα και συνέγραψαν άναμνήσεις. Άλλά όλοι είναι άσοι κατάρθωσαν να δώσουν άμερόληπτον εικόνα, όσον βέβαια είναι τούτο άνθρωπίνως δυνατόν. Μεταξύ δέ των όλγων τούτων, μίαν από τας πρώτας θέσεις κατέχει ο Ιταλός πατρίδης Ίωσήφ Πέκιο.

Ένθουσιώδης πατριώτης, συνωμότης εναντίον των Αυστριακών, υπό τόν ζυγόν των όποιων έστéναζε ή Ίταλία — γεωγραφική τότε έκφρασις, όπως έίρωνικά άνόμαζεν αυτήν ο καγκελλάριος της Αυστρίας Μέττερνιχ — άναγκάζεται ο Πέκιο να ζητήσει καταφύγιον εις τήν Άγγλιαν. Όταν έκραγή ή έλληνική επανάστασις γίνεται ο Πέκιο μέλος τού Φιλελληνικού κοιμητόν τού Λονδίνου. (Συνέχεια εις σελ. 10)

ΚΟΣΜΗΤΗΓΙΑ
ΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΛΟΡΕΑ Ν. Ψηφίσαν
25-10-2006
45299

ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Έθιμα και παραδόσεις
ΠΑΝ. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

«Ταξιάρχης», «Αη Φιλίππι-της», «Αντριάς» ονομάζεται από τους χωρικούς μας ο Νοέμβριος, πού, μαζί με τα κρύα, μάς φέρνει και τις αλλεπάλληλες χειμωνιάτικες γιορτές, τη μεγάλη σειρά των αγίων, πού συνεχίζεται ως τα Χριστούγεννα. Κι οι γιορτές αυτές του Νοεμβρίου, στα χωριά μας, συνδέονται με διάφορα έθιμα και παραδόσεις.

Οι γιορτές αρχίζουν από την 1η του μηνός με τους Αγίους Αναγύρους. Την ημέρα αυτή την πανηγυρίζουν, σφάζοντας — σ' αρκετά μέρη της Ελλάδος — ζώα, σύμφωνα μ' ένα πολύ παλιό έθιμο.

Στις 3 Νοεμβρίου εορτάζεται η κατάθεση του λειψάνου του Αγίου Γεωργίου. «Τ' Αη Γιώργη του Σποριάρη» ή «τ' Αη Γιώργη του Μεθυστή» ονομάζεται η γιορτή αυτή, εξ αιτίας της αρχής της οψιμης σποράς ή εξ αιτίας των καινούργιων κρασιών, πού σε πολλά μέρη πρωτοδοκιμάζονται την ημέρα αυτή.

Στις 8 του μηνός, είναι των Ταξιαρχών. Το βράδυ της παραμονής αρχίζουν οι Αρχάγγελοι, Μιχαήλ και Γαβριήλ, μία νυκτερινή περιόδεια ως τα ξημερώματα, σε πολιτείες και χωριά, καταγράφοντας στα δεφτέρια τους τους μελλοθανάτους της χρονιάς. Γι' αυτό δεν πρέπει να μείνουν, την νύχτα αυτή, ρούχα άπλωμένα στις αυλές, μήπως από αυτά θυμηθούν οι Αρχάγγελοι και καταγράψουν...

Στις 11 έχουμε του Αη Μηνά, πού «μηνά», φανερώνει δηλαδή, τα χαμένα πράγματα. Είναι μία μέρα «σημαδιακή»:

«Ο Αη Μηνάς έμηνυσε:
Πούλια μ'ην ξημερώση
κι ή Πούλια, βασιλεύοντας,
πίσω της παραγγέλλει:
Μήτε καράβι στο γιαλό,
μήτε τσοπάνης στο βουνό,
μήτε πουλάκι στο δεντρό,
μήτε ζευγάς στους κάμπου...»

Κατά τις παλιές λαϊκές δοξασίες, από του Αγίου Μηνά μπαίνομε στον χειμώνα, σταματούν τα θαλασσινά ταξίδια και για λίγες ημέρες διακόπτονται κι οι δουλειές στα χωράφια μέχρι 14ης Νοεμβρίου, του Αγίου Φιλίππου, πού θεωρείται μεγάλος προστάτης των γεωργών και της φτωχολογιάς. Η παράδοση λέει ότι ο άγιος ήταν ζευγάς κι έσφαξε το βώδι του και τὸ μοίρασε στους φτωχούς, μὰ τὴν ἄλλη μέρα τὸ βρήκε πάλι ζωντανὸ στὸ παχνί του...

«Ο φτωχὸς ὁ Φίλιππος ἔσπερνε κι ἀπόκρευε», λέει ἕνα ρητό, γιὰ νὰ δηλώσῃ ὅτι στίς 14 Νοεμβρίου εἶναι τὸ τέρμα τῆς κρεοφαγίας. Τὴν ἐπομένη ἀρχίζει ἡ Σαρακοστή τῶν Χριστουγέννων, στὸ διάστημα τῆς ὁποίας τὸ κρὺ γίνεται ὄλο και πιὸ τσουχτερό κι ἔρχεται τὸ χιόνι:

«Τ' Αη Φιλίππου ἂν δὲν ἐρθῶ
τὰ Χριστούγεννα δὲ λείπω...»

Στις 18 Νοεμβρίου, του Αγίου Πλάτωνος ή «τ' Αη Πλατάνου», οἱ τσοπάνηδες κι οἱ ζευγάδες μαντεύουν τὸν καιρό, πού θὰ κάνῃ ὡς τὰ Χριστούγεννα.

Στις 21, στὰ Εἰσόδια τῆς Παναγίας, «τῆς Πολυσπορίτισσας», ὅπως λένε σὲ πολλά χωριά, «ταῖζουν» τίς βρύσες μὲ σπόρους σιτάρι, κριθάρι, ὁσπρία κλπ. γιὰ νὰ ἔχουν ἄφθονία ὄλο τὸν χρόνο. Εἶναι τὰ λεγόμενα «Πολυσπόρια». Ἡ ἡμέρα αὐτὴ θεωρεῖται σὰν ἕνα σταθμὸς τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς. Κατὰ κανόνα ἔχει γίνῃ ἡ μισὴ σπορά, κι ἔχει φαγωθῇ, ἐξ ἄλλου, τὸ μισὸ σιτάρι μέχρι τὸν προσεχῆ θερισμό, ὅπως λέει καὶ τὸ σχετικὸ γνωμικόν: «Μισόσπειρες, μισόφαγες καὶ μισοκράτει νὰ χῆς...». Γι' αὐτὸ ἡ γιορτὴ τῶν Εἰσοδίων λέγεται καὶ «τῆς Μισοσπορίτισσας». Εἰδικὰ στὸ Ἄργος ὅμως, ἡ γιορτὴ ὀνομάζεται «τῆς Παναγίας τῆς Πορτοκαλοῦσας», γιορτάζει δὲ ἕνα γραφικώτατο ὀμώνυμο ἐκκλησάκι, ὅπου γίνεται ζωηρὸς «πορτοκαλοπόλεμος» μεταξὺ τῶν πανηγυριστῶν, ἰδίως ἐναντίον τῶν νεονύμφων τῆς χρονιάς.

Στις 26 Νοεμβρίου εορτάζει ὁ Ἅγιος Στυλιανός, πού «στυλώνει» καὶ μεγαλώνει τὰ μωρά. Στις 27 εορτάζει ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος, πού στὴν Κύπρο θεωρεῖται θεραπευτῆς τῶν κουφῶν καὶ ὀνομάζεται «Ἅγιος... Ἀκουφος».

Κι ὁ μήνας μας τελειώνει μὲ τὴν εορτὴ τοῦ Αγίου Ἀνδρέου, πού οἱ χωρικοὶ μας τοῦ φτιάνουν τηγανίτες γιὰ ν' ἀντρίεψῃ τὰ σπαρτά, νὰ τὰ δυναμώσῃ· λένε δὲ τοὺς ἀκόλουθους στίχους:

«Ὁ Ἀγιαντριάς ἀντρίωνει
ἢ μέρα μεγαλώνει
καὶ τὰ καρβέλια σώνονται
καὶ ἡ κοιλιά σουφρώνει».

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

«Ένα χαμόγελο δὲν στοιχίζει τίποτε, πλουτίζει ὅμως αὐτὸν πού τὸ παίρνει, χωρὶς νὰ φτωχύνῃ αὐτόν, πού τὸ δίνει. Δημιουργεῖ εὐτυχία μέσα στὸ σπίτι, προσυπογράφει τὴ φιλία.

Δὲν ὑπάρχει κανένας τόσο πλούσιος, πού νὰ μπορῇ νὰ κἀνῃ χωρὶς αὐτὸ καὶ κανένας τόσο φτωχὸς, ὅσο αὐτὸς πού τὸ στερεῖται.

Κάνε τὸ καλὸ γύρω σου ὄχι μὲ τὴν ἰδέα ὅτι δὰ ἀνταμειφθῇς, ἀλλὰ γιατί εἶναι τὸ πρῶτο ἀνθρώπινο καθῆκον.

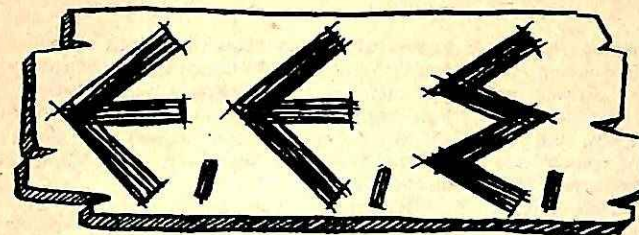
Τὸ μῖσος εἶναι ὁ φοβερός ἐχθρὸς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ :

Ἄν μπορούσαμε νὰ διασπάσωμε τὸ σπέρτο, ἄτομο πρὸς ἄτομο, μεταβάλλον-τας ὅλην τοὺ τὴν μᾶζα σὲ ἐνέργεια, θὰ εἴχαμε τόσην θερμότητα, ὥστε νὰ λυώ-σωμε ὅλα τὰ χιόνια τῶν Ἑλβετικῶν Ἀλπεων;

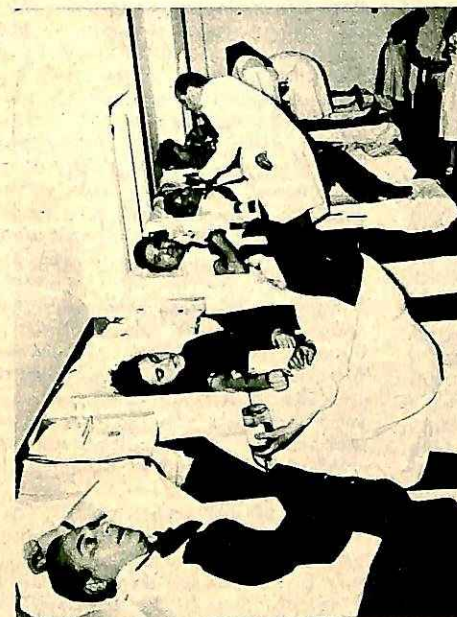
Ἀπὸ ἕνα κιλὸ οὐρανίου παράγεται ἡ ἴδια ποσότης ἐνεργείας, ὅση καὶ ἀπὸ τὸ κᾶνιμο τριῶν ἑκατομμυρίων κιλῶν κάρβουνου;

Ἐρευνώντας τὸ ἄτομον, Ἐκδοῖς Ὑπηρεσίας Ἐξωτ. Σχέσεων Ἑλλ.ν. Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΙΜΑ

Φοιτηταὶ τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ὁρ. Λουρίδη προσέφερον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλκιβιάδου Δρακοπούλειον Κέντρον Αἱμοδοσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ αἷμα ὑπὲρ τῶν ἀπόρων πασχόντων. Πρὸς τὸν κ. Καθηγητὴν καὶ τοὺς φοιτητὰς ἐξεφράσθησαν θερμαὶ εὐχαριστίαι ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τὴν εὐγενῆ χειρονομίαν τῶν.

Σπουδασταὶ Παντείου Σχολῆς Ἀθηνῶν προσφέρουν αἷμα

Ὁ προσφάτως ἀνεγερθεὶς καὶ τεθεὶς ἐν λειτουργίᾳ «Ὁἶκος Ἀδελφῶν», εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βουλᾶς

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ὀργανώνει καὶ ἐφέ-τος σειρὰν μαθημάτων δι' ἐθελοντὰς Ἀδελφάς. Ἡ ἐφε-τεινὴ τάξις θὰ διδασθῇ ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων μαθημάτων καὶ τὴν κατ' οἶκον νοσηλείαν ὡς καὶ φροντίδας διὰ τὴν μη-τέρα καὶ τὸ βρέφος.

Ὡς γνωστὸν αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Σώματος τῶν Ἑθελον-τῶν Ἀδελφῶν Ε.Ε.Σ. δὲν προσφέρονται ἐν πολέμῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰρήνης (ἐπιδημίας, θεο-μηνίας κλπ.) ὡς καὶ εἰς ἐξορμήσεις ὑπὲρ τῆς παροχῆς κοι-νωνικῆς περιθάλψεως καὶ διδασκαλίας τῆς ὑγιεινῆς.

ΣΤΑΘΜΟΣ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυ-θροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέ-τησε κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον 8.406 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐκ τῶν ὁποίων 368 εἰς παρακτίους Στα-θμοὺς, διαφόρους ἀθλητικοὺς ἀγῶνας καὶ ἐορτὰς καὶ 1.738 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Παρέσχε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου αἰτηθείσας ἰατρικὰς ὁδη-γίας εἰς 12 ποντοπόρα πλοία, διὰ σοβαρῶς ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων τῶν καὶ ἐξυπηρέτησε διὰ τοῦ Ἀ-κτινολογικοῦ τοῦ Ἐργαστηρίου 137 άτομα.

Εἰδικὰ περιπτώσεις: Τὰ τροχαία ἀτυχήματα ἀνῆλθον εἰς 536, αἱ ἠλεκτροπληξίαι εἰς 6, αἱ μεταφερθεῖσαι εἰς Μαιευ-τήρια ἐπίτοκοι εἰς 8, τὰ λοιμώδη νοσήματα εἰς 30, αἱ δη-λητηριάσεις διὰ μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακὸς εἰς 1 καὶ αἱ ἀπό-πειραι αὐτοκτονίας εἰς 108, ἐκ τῶν ὁποίων 96 φαρμακευ-τικαὶ δηλητηριάσεις.

Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πᾶσχοντας 478 φιάλας αἵματος δωρεάν.

ΣΕΙΣΜΟΙ

ΑΙΣΘΗΝΕΙΣ

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΤΟΚΕΤΟΙ

ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ζ' ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΑΙΜΑ

ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΥΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΣΚΕΦΟΥ ΟΤΙ ΚΑΙ ΣΥ' Η ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΣΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΜΠΟΡΕ ΝΑ ΒΡΕΘΗ ΣΤΗΝ ΑΥΤΗ ΣΤΙΓΜΗ... ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΘΗ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΑΙΜΑ!

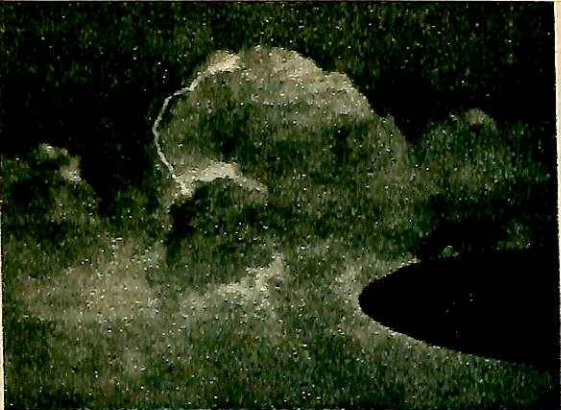
Βοηθήστε τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ δω-ρεὰν αἷμα δι' ὅλους τοὺς πά-σχοντας.

Τὸ αἷμά σας θὰ σώσῃ μιὰ ζωή.

«Οὐδεμία προσφορά ἔχει τόσην χριστιανικότητα καὶ εὐγένειαν, ὅσην ἡ προσφορά αἵματος ὑπὸ ἐθελοντοῦ αἱμο-δότου.

Κάθε Ἕλλην, κάθε Ἑλληνίς δικαίως θὰ ὑπερφηανεύων-ται, ὅταν ἀποκτήσουν τὸν τίτλον τοῦ ἐθελοντοῦ αἱμο-δότου.

Ὁ τίτλος τοῦ ἐθελοντοῦ αἱ-μοδότου θὰ τοὺς τιμᾷ ὡς χρι-στιανούς καὶ ὡς Ἕλληνας».

Φωτογραφία από αεροπλάνου άστραπής μεταξύ νεφών

Όταν όμιλώμεν περί άστραπών και βροντών, πού όταν συνυπάρχουν άποτελούν τó φαινόμενον τής καταιγίδος, έννοούμεν τās ηλεκτρικάς έκείνας έκκενώσεις, αί όποίαι συμβαίνουν εις τήν ατμόσφαιραν. Πρόκειται περί φυσικού φαινομένου, τó όποιον δημιουργείται μεταξύ ή και έντός ειδικών συνήθως νεφών, τών σωρειτομελανιών και έκδηλούται διά τής γνωστής εις όλους μας λάμψεως, τής άστραπής και τού κρότου, ó όποιος τήν συνοδεύει, τής βροντής. Μεμονωμένη έπίσης βροντή θεωρείται ως καταιγίς από μετεωρολογικής πλευράς, έν' ό δέν θεωρείται καταιγίς ή άστραπή, πού δέν τήν συνοδεύει βροντή.

Συνήθως τās άστραπές και βροντάς τās συνοδεύουν και άλλα φαινόμενα, όπως είναι οί βίαιοι άνεμοι, ή ισχυρά βροχόπτωσης και τó φαινόμενον τής χαλάζης. Εις τās συνήθεις και εις τήν χώραν μας αútās περιπτώσεις προξενούνται με-

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Όρθοβουνίου Καλαμπάκας φυτεύουν δένδρα.

Juniors of Elem. School Orthovounion Kalabaka planting trees.

Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Άμπελιών Ισοπεδώνουν τήν πλατείαν του χωρίου.

Juniors of Elem. School Ampelia levelling the village square.

γάλαι καταστροφάι ιδιαίτέρως εις τήν γεωργίαν. Τά μεγάλα άεροσκάφη, έξ άλλου, έντοπίζουσι διά τών ραντάρ τά καταιγιδόφρα νέφη και είναι δυνατόν νά ίπτανται υπέρνω αútών και νά άποφεύγουν κατ' αútόν τόν τρόπον τόν κυριώτερον έχθρόν των, τās καταιγίδας.

Έχει διαπιστωθή ότι αί περισσότεραι ηλεκτρικάί έκκενώσεις δημιουργούνται μεταξύ νεφών και μάλιστα έχει υπολογισθή ó αριθμός αútών ανά δευτερόλεπτον, πού έκδηλούνται υπέρνω τού πλανήτου

**Άστραπαί
και
βρονταί**

**Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΡΗ, Έφηγη-
τού του Πανεπιστημίου Άθηνών**

μας. Οί ειδικοί έπίσης έχουν καταλήξει εις τó συμπέρασμα ότι τó νέφος, έντός τού όποιου θά λάβη χώραν ή ηλεκτρική έκκενώσις, πρέπει νά ευρίσκεται εις θερμοκρασίαν χαμηλοτέραν τών 25 βαθμών Κέλσιου υπό τó μηδέν.

Ως πρωταρχική αίτία τής δημιουργίας καταιγιδόφρου νέφους θεωρείται ή άσάθεια τής ατμόσφαιρας και έπίσης ή παρουσία υγρασίας εις τά διάφορα ύψη. Τά υδροσταγονίδια, από τά όποία άποτελούνται τά νέφη ταύτα, είναι φορτισμένα άλλα με θετικόν κι άλλα με αρνητικόν ηλεκτρισμόν. Έάν έπομένως τά αντίθετως ηλεκτρισμένα ταύτα φορτία συναντηθούν, τότε δημιουργούνται ηλεκτρικάί έκκενώσεις, πού είναι όραται ως σπινθήρες ανάλογοι με έκείνους, πού προκαλούνται τεχνητώς εις τά έπιστημονικά έργαστήρια. Αί έκκενώσεις αútαι έκδηλούνται διά τού φαινομένου τής άστραπής, ή όποία είναι άναλαμπή, πού προκαλείται από τούς σπινθήρας. Έ ή ταχύτης, με τήν όποιαν κινείται ή άστραπή, είναι έξαιρετικώς μεγάλη και άσφαλώς ή ταχύτης αútή έδωσε άφορμήν εις τήν δημιουργίαν τού όρου «άστραπιαίος».

Διά τής λήψεως ειδικών φωτογραφιών διεπιστώθη, ότι υπάρχει εις τήν φύσιν μεγάλη ποικιλία άστραπών με επικράτησιν όχι τής εύθείας, αλλά τής τετρασμένης γραμμής. Είναι συνήθως ή μορφή πολυκλάδου έκκενώσεως, ή όποία δύναται νά παραβληθή κατά τó σχήμα πρós ποταμόν με τούς παραποτάμους του. Άναφέρεται μάλιστα χαρακτηριστικώς ότι κατά μίαν προβολήν εικόνας τού Άμαζονίου ποταμού και τών παραποτάμων του έθεωρήθη αútη υπό όλων τών θεατών ως εικών άστραπής. Όπως δήποτε, ή μορφή τής άνωμάλου πορείας τών άστραπών δέν φαίνεται έντελώς τυχαία και έξαρτάται άσφαλώς από φυσικούς νόμους.

Ως ειδικοί μορφάι άστραπών αναφέρονται αί λεγόμεναι άστραπαί θερμό-

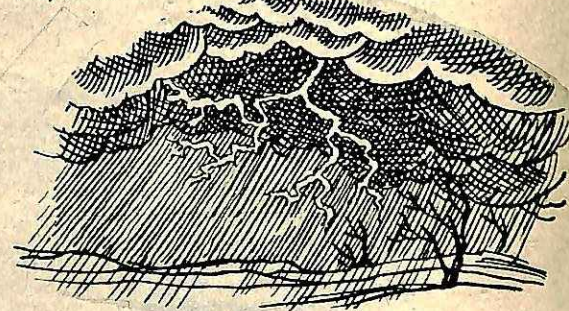
τητος, αί όποίαι παρατηρούνται εις τόν όρίζοντα με αίθριον ούρανόν. Αί άστραπαί αútαι σχηματίζονται μεταξύ νεφών, πού ευρίσκονται κάτω τού όρίζοντος και εις τās περιπτώσεις αútās λείει χαρακτηριστικά ó λαός μας ότι «ξερο-αστράφτει».

Ιδιαίτεροι προσπάθειαι έχουν καταβληθή παρά τών ειδικών διά τήν μέτρησιν τού ύψους, εις τó όποιον σχηματίζονται αί άστραπαί και έπίσης διά τήν μέτρησιν τού μήκους τών άστραπών. Έχει κατ' αútόν τόν τρόπον διαπιστωθή ότι τά ύψη, εις τά όποία σχηματίζονται αί άστραπαί, κυμαίνονται από ένα έως τέσσερα περίπου χιλιόμετρα, έν' ό τó μήκος τών άστραπών μπορεί νά υπερβή ακόμη και τά 15 χιλιόμετρα.

Ό ισχυρός κρότος, ό όποιος συνοδεύει συνήθως τήν άστραπήν, είναι γνωστός με τó όνομα βροντή. Τó φαινόμενον τής βροντής όφείλεται κυρίως εις τήν ισχυράν και άπτότομον μετακίνησιν μεγάλων μαζών άέρος, αί όποίαι κινούνται διά νά γεμίσουν τά κενά άέρος, πού δημιουργούν αί τεράστιαι θερμοκρασίαι τού σπινθήρος τών άστραπών.

Η βροντή, άν και στήν πραγματικότητα είναι σύγχρονον με τήν άστραπήν φαινόμενον, έντούτες έκδηλούται στά ώτα τού παρατηρητού μετά από όλίγα δευτερόλεπτα. Η καθυστέρησις αútή όφείλεται κατά κύριον λόγον στή διαφορά ταχύτητος, με τήν όποιαν μεταδίδεται ó ήχος και τó φώς, αλλά και στήν άνάκλασι τού ήχου. Όπως δήποτε, είναι δυνατόν νά υπολογισθή χονδροειδώς ή άπόστασις τής άναλαμπής τής άστραπής, εάν πολλαπλασιασθή ó αριθμός 340 επί τόν αριθμόν τών δευτερολέπτων, πού μεσολαβούν από τού φαινομένου τής άστραπής μέχρι τής έκδηλώσεως τής βροντής.

Πρós μέτρησιν τής διάρκειας τής βροντής έχουν έπινοηθή ειδικά αútόματα όργανα, τά λεγόμενα βροντόμετρα. Διά τών βροντομέτρων είναι έπίσης δυνατός ό προσδιορισμός τής ακριβούς στιγμής έμφανίσεως άστραπής ως και άλλων μετεωρολογικών στοιχείων, τά όποία έπικρατούν κατά τήν διάρκειαν τών καταιγίδων.

**Άσκηθήτε εις τās Πρώ-
τας Βοηθείας διά νά εί-
σθε έτοιμοι νά προσφέ-
ρετε βοήθειαν εις ώραν
ανάγκης.**

Τά νεοσύστατα Κράτη

Γ Κ Α Ν Α

Έ παλαιά Χρυσή Άκτ ή

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Όταν τó 1945, μετά τó Β' παγκόσμιο πόλεμο, ιδρύθηκε ó Όργανισμός Ένωμένων Έθνών, σκοπός του δέν ήταν μόνο νά προλάβη κάθε μελλοντικό πόλεμο, πού θά ήταν πολύ πιό καταστρεπτικός από κάθε προηγούμενο. Η ίδρυσις τού Ο.Η.Ε. απέβλεπε και σέ πολλούς άλλους σκοπούς, ένας από τούς όποιους είναι και τó νά βοηθήση τις χώρες, πού βρίσκονται ακόμη υπό άποικιακό καθεστώς, νά άποκτήσουν τήν ανεξαρτησία των, νά αναπτύξουν τούς πλουτοπαραγωγικούς πόρους των και νά ζήσουν ελεύθερες υπό πραγματικό δημοκρατικό πολίτευμα.

Πολλές χώρες άπέκτησαν έτσι κατά τά τελευταία χρόνια τήν ανεξαρτησία τους και έγιναν ελεύθερα κράτη. Οί περισσότερες είναι χώρες τής Άφρικής. Και τούτο, γιατί, μέχρι τού 1945, σέ όλη τήν Άφρική, τής όποιας ή έκτασι είναι τριπλασία τής Εύρώπης, μόνο δύο ανεξάρτητα κράτη υπήρχαν: Η Αιθιοπία ή Άβυσσηνία και ή Λιβερία. Όλες οί άλλες χώρες τής Άφρικής ή είχαν μισοάποικιακό καθεστώς ή ήσαν άποικίες διαφόρων ευρωπαϊκών κρατών, κυρίως τής Άγγλίας, τής Γαλλίας και τού Βελγίου. Μερικές μάλιστα είναι ακόμη άποικίες.

Η πρώτη ευρωπαϊκή άποικία τής Άφρικής, πού άπετέλεσε ανεξάρτητο κράτος, υπήρξε ή Χρυσή Άκτ ή, πού βρίσκεται στή δυτική Άφρική, στά βόρεια παράλια τού μεγάλου κόλπου τής Γουινέας, παλαιά άποικία τής Άγγλίας.

Μετά τήν ανεξαρτησία του, πού έγινε τó 1957, τó νέο κράτος ώνομάσθηκε Γκάνα, διότι, κατά τήν παράδοσι, ή χώρα, πριν κατακτηθή από τούς Εύρωπαίους, άποτελούσε ένα μεγάλο βασίλειο, με τó ίδιο όνομα.

Η Χρυσή Άκτ ή άνακαλύφθηκε τó 1470 από τούς Πορτογάλους και άργότερα κατελήφθη από τούς Όλλανδούς. Και οί δυό ίδρυσαν εκεί έμπορικούς σταθμούς για τήν

έκμετάλλευσιν τού φυσικού πλούτου τής χώρας και για τó έμπόριο τών δούλων.

Η όνομασία Χρυσή Άκτ ή όφείλετο στο άφθονο χρυσάφι, πού βρισκόταν εκεί. Μ' αútó οί ιθαγενείς κατεσκεύαζαν διάφορα κοσμήματα, τά όποία, έπειδή δέν ήξεραν τήν πραγματική τους αξία, άντήλλασαν με γυάλινες χάντρες και άλλα ψεύτικα στολίσια, πού τούς έπρωμήθευαν οί Εύρωπαίοι έμποροι.

Ένα χωριό τής Γκάνα. Άποξηρανσις φοινικοκαρυδιών στον ήλιο.

Μετά τούς Όλλανδούς, ίδρυσε στή χώρα άποικίες ή Δανία και ή Άγγλία. Τó 1850 και τó 1871 ή Άγγλία άγόρασε όλες τις ξένες άποικίες και έτσι ή χώρα περιήλθε όλόκληρη στήν κατοχή της.

Η Γκάνα είναι από τις πλουσιώτερες περιοχές τής Άφρικής. Άν και ή έκτασί της είναι μόνο 203.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα (μιάμιση φορά δηλαδή σάν τήν Έλλάδα μας) έν τούτοις παράγει τó μισό κακάο, άπ' όσο παράγει όλη ή Άφρική. Παράγει ακόμη κοκκοφοίνικες, ξυλεία, καουτσούκ, φοινικέλαιο.

Από τó υπέδαφός της έξάγεται χρυσός, μαγγάνιο, διαμάντια και κυρίως βωξίτης, από τόν όποίο έξάγεται τó άλουμίνιο.

Η χώρα διαρρέεται από πολλούς ποταμούς με άφθονα νερά. Μεγαλύτερος είναι ó Βόλτα, με μήκος 1.500 χιλιόμετρα, πλωτός μέχρι 400 χιλιομέτρων από τις έκβολές του. Υπάρχουν σχέδια νά γίνουν φράγματα στον ποταμό αútó και νά ίδρυθούν ύδροηλεκτρικά εργοστάσια. Τούτο θά έπιτρέψη νά αναπτυχθούν πολ-

λές βιομηχανίες και νά αύξηθή σημαντικά τó έθνικό εισόδημα τού νεαρού κράτους, τó όποιον, παρ' όλα αútά, δέν είναι μικρό: τó 1955, για πληθυσμό 5.000.000 κατοίκων, έφθασε τά 20.000.000 δρχ.

Ό πληθυσμός είναι όλόκληρος ιθαγενής. Οί Εύρωπαίοι, πού ζούσιν στή χώρα αútή, μόλις φθάνουν τις 10.000, είναι δε κυρίως έμποροι, μηχανικοί και διάφοροι άλλοι τεχνικοί. Μεταξύ αútών υπάρχουν και μερικοί Έλληνες.

Τó μεγάλο μέρος τού πληθυσμού ζή σέ πρωτόγονη κατάσταση, με μικρά χωριά από καλύβες. Πόλεις υπάρχουν ελάχιστες, από τις όποιες ή μεγαλύτερη, ή Άκκρα, ή πρωτεύουσα, έχει 80.000 κατοίκους. Πολλοί όμως από τούς ιθαγενείς έχουν σπουδάσει σέ ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, έχουν γίνει χριστιανοί και έχουν μεταφέρει στήν πατρίδα τους τόν ευρωπαϊκό πολιτισμό.

Γι' αútó ή χώρα προοδεύει συνεχώς και οί έντόπιοι, άγράμματοι και μορφωμένοι, δείχνουν έξαιρετική άγάπη για τά γράμματα, ώστε σήμερα φοιτούν εις τά διάφορα σχολεία τού τόπου περισσότερα από 600.000 παιδιά.

Είναι αλήθεια ότι οί Εύρωπαίοι επί πολλά χρόνια έκμεταλλεύθηκαν τή Χρυσή Άκτ ή, όπως και όλες τις άποικίες. Άλλά εις άντάλλαγμα μετέδωσαν στους πρωτογόνους λαούς τών άποικιών τόν ευρωπαϊκό πολιτισμό και τούς έδίδαξαν πώς νά ζούσιν μιá ζωή καλύτερη, πιό πολιτισμένη.

Χάρις στή μετάδοσι τού ευρωπαϊκού πολιτισμού κατώρθωσε ή Γκάνα νά είναι σήμερα κράτος ανεξάρτητο και νά διοικηται από Κυβέρνησι και Βουλή, πού εκλέγει ό ίδιος ó λαός, νά έχη δηλαδή πραγματική Δημοκρατία, όπως έχουν τά ευρωπαϊκά κράτη τής Δύσεως.

**ΔΙΔΕΤΕ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟΝ
ΧΡΟΝΟ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ.
ΘΑ ΣΩΣΕΤΕ ΠΟΛΛΟΥΣ ΣΥΝ-
ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΣΑΣ. ΙΣΩΣ
ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ. ΙΣΩΣ ΤΟΝ ΙΔΙΟ
ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ.**

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΤΡΑΥΜΑΤΑ

Κάθε τραύμα, ακόμη και το πιο ασημαντό, πρέπει να το περιποιούμεθα ώστε να αποφευχθούν επικίνδυνες μολύνσεις.

Πολλοί άνθρωποι, όταν το τραύμα είναι μικρό, δεν πηγαίνουν εις τον ιατρόν και προσπαθούν να το περιποιηθούν μόνοι τους. Υπάρχουν πολλοί τρόποι να περιποιηθῇ κανείς ένα μικρό τραύμα. Ο γιατρός σας θα σάς πῇ τί να κάνετε.

Πολλοί συμβουλεύουν την επάλειψι του τραύματος και του δέρματος γύρω από αυτό με μία αντισηπτική διάλυσι, όπως είναι το βάμμα του ιωδίου.

Αντισηπτικά λέγονται διάφοροι χημικαὶ οὐσίαι, πού σκοτώνουν τὰ μικρόβια. Ταυτοχρόνως όμως βλάπτουν και τούς ιστούς του σώματος. Γι' αυτό οι περισσότεροι ιατροὶ αποφεύγουν την χρησιμοποίησιν δραστικῶν αντισηπτικῶν εἰς τὰ τραύματα και συνιστοῦν τὸ πλύσιμο με βραστό ή καθαρό νερό και επίδεσι με αποστειρωμένη γάζα.

ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ

Νιότη, ἐλπίδα τῆς πατρίδας,
Νιότη, τῆς ζωῆς λουλουδι,
πρόσχαρο ἄνθος αὐγινῶ,
πάει ψηλά στὸν οὐρανό.

Τῆς δουλειᾶς ἡ νέα λαχτάρα
φλέγει τώρα ὅλων τὰ στήθεια
θάρρος, θέλησι κι ἀλήθεια
κ' εἶναι ὁ κλῆρος σου λαμπρός.

Ἦταν ὦρα εὐλογημένη,
πὺν τὴν εἶχε ἡ μοῖρα ὀρίσει,
τὶς καρδιὲς γιὰ ν' ἀναστήσῃ
τοῦ ἔθνικοῦ παλμοῦ ὁ σεισμός.

Κι ἀνοιζαν γλαρὰ τὰ μάτια
σ' ἓνα φῶς με θεῖα λαμπράδα
κ' εἶδαν ὅλοι ἀπ' τὴν Ἑλλάδα
νέος ν' ἀνθῇ πολιτισμός.

Ἦλιε, κράτει τἀλογά σου,
σκάρπα τοῦ φωτός τὰ δῶρα,
κι ἄλλῃ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα χώρα
πιο γαλάζια δὲν θὰ βρῆς.

Νίκη, ἐλπίδα και καμάρι,
χαῖρε, ὁ θρίαμβος σὲ σένα.
Στὰ μεγάλα πεπρωμένα
τραγουδώντας προχωρεῖς.

Φιλολογικά πένθη

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Ὁ σεμνὸς και ἀθόρυβος πνευματικὸς ἄνθρωπος

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Σεμνός, ἀθόρυβος και μετρίοφρων ὑπῆρξε σὲ ὅλη τὴ ζωὴ του και σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις του ὁ Στέλιος Σπεράντσας: ὡς ἄνθρωπος, ὡς ἐπιστήμων και ὡς λογοτέχνης. Καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ σεμνότης, ἡ εὐπρέπεια και ἡ μετριοφροσύνη τοῦ ἔδιναν τὸ μέτρο τῆς πνευματικῆς και ἠθικῆς του ἀξίας.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Ἦταν ἓνας βαθιὰ και πλατιά μορφωμένος ἄνθρωπος, και ὁμως δὲν ἔκανε ποτὲ καμμιὰν ἐπίδειξι τῶν γνώσεων και τῆς πνευματικῆς του καλλιέργειας και πείρας. Ἦταν καθηγητὴς τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, και ὁμως οὔτε στοὺς φοιτητὲς του οὔτε στοὺς εὐρύτερους πνευματικούς και κοινωνικούς κύκλους ἔδειχνε καμμιὰν οἰησι, καμμιὰν ὑπεροχίαν. Ἦταν γιὰ πολλὰ χρόνια και ὡς τὸν θάνατό του Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, και ὁμως δὲν χρησιμοποίησε ποτὲ τὸ ἀξίωμα του γιὰ προσωπικὲς διακρίσεις παρὰ μόνο γιὰ γενικώτερες πνευματικὲς ὑπηρεσίες.

Ἦταν δηλαδὴ με λίγες λέξεις: ἓνας γνήσιος πνευματικὸς ἄνθρωπος, ἀληθινὰ πολιτισμένος.

Ἀλλὰ συγχρόνως ἦταν και ἓνας ἐκλεκτὸς και σημαντικὸς ποιητὴς, και ἐξέδωσε ἀρκετὲς και ἀξιόλογες ποιητικὲς συλλογές και ὁμως δὲν ἐπροκάλεσε κανένα θόρυβο γύρω ἀπὸ αὐτές, δὲν ἐπέδωσε καμμιὰ διαφήμισι, ἀλλὰ ἄφηνε τὰ ποιήματά του νὰ μιλοῦν μόνοι τους, με τὴν αἰώνια και εἰλικρινὴ γλώσσα τῆς Ποιήσεως.

Και δὲν ἀλλοίωσε, δὲν ἐνόθευσε αὐτὴ τὴ γλώσσα με περίτεχνες ἐκφραστικὲς ἀκροβασίες και με πολυπλοκα και σκοτεινὰ διανοητικὰ τεχνάσματα, γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐντύπωσι τοῦ «μοντέρνου» και τὴν κατάπληξι (τὴ χαζαμάρα μᾶλλον) τῶν ἀφελῶν ἢ τῶν ἀνοήτων μπροστὰ στὸ ἀπροσπέλαστο νόημα και τὴν κούφια και ἀκατανόητη γριφολογία. Τὰ ποιήματά του, λιτὰ στὴ μορφὴ και καθαρά στὴν ἐκφρασι, ἐπήγχαναν πάντα ἀπὸ τὴν καρδιά του κι ἔκλειναν μέσα σὲ ἀπλοῦς και ἀπερίττους στίχους τὸν παλμό τῆς καλωσύνης και τῆς ἀγάπης, τῆς

εὐγένειας και τῆς ἀνθρωπιᾶς.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς αἰσθάνθηκε τὴν ψυχικὴ ἀνάγκη ν' ἀφιέρωσῃ ἓνα μεγάλο μέρος τοῦ ποιητικοῦ του ἔργου στὰ παιδιὰ. Καὶ ὅπως ἦταν πολὺ φυσικὸ, ἡ ἀγνὴ καρδιά του μπόρεσε νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἄμεσα και βαθιὰ με τὴν καθαρὴ και ἀδόλη καρδιά τῶν παιδιῶν, πὺν ἐνίωσαν και χάθηκαν τὰ παιδικὰ του ποιήματα με ἰδιαίτερη προτίμησι και ἀγάπη.

Μὲ τὰ ποιήματά του αὐτά, πὺν προσαρμόζονταν κατὰ τρόπο ἀξιοθαύμαστο και παιδαγωγικώτατο πρὸς τὴν εὐαισθησία και τὴν προσληπτικότητα τῶν παιδιῶν, ἔδινε σ' αὐτὰ ὥραϊα και ὑψηλὰ διδάγματα Χριστιανικῆς πίστεως και ἀρετῆς, φιλοπατρίας και ἀνθρωπισμοῦ. Καὶ τὰ διδάγματα αὐτά, τυλιγμένα καθὼς ἦταν μέσα στὴν πιὸ καθαρὴ και διαυγὴ ἀτμόσφαιρα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας και τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, και διαποτισμένα και ζωογονημένα ἀπὸ τὴν πιὸ γνήσια και δροσερὴ αὐρὰ τῆς ἀληθινῆς ποιήσεως, εὕρισκαν ἄμεση και βαθειὰ ἀπήχηση στὴν παιδικὴ ψυχὴ, και χάραζαν μέσα τῆς φωτεινῆς και ἀνεξάλειπτες γραμμὲς πορείας και δράσεως γιὰ μιὰν ἀνώτερη, εὐγενικώτερη και γονιμώτερη ζωὴ.

Χαρακτηριστικὴ εἶναι στὸ ποίημά του «Στῆς Βηθλεὲμ τὸν σταυλὸ» ἡ ἱεσία του νὰ γεννηθῇ μαζί με τὸν Χριστὸ, και ἡ ἀγάπη στὴν καρδιά τῶν ἀνθρώπων:

Σὰν φάνη εἶν' ἡ καρδιά μου ταπεινὴ
στῆς Βηθλεὲμ τὸν σταυλὸ χάμου.
Ὡ ἀγάπη, πὺν σὲ ψάλλον οὐρανοί,
ἔλα νὰ γεννηθῇς μέσ' στὴν καρδιά μου.

Και τραγουδώντας τὴ δοξασμένη ἐπέτειο τοῦ «Ὁχι» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἀπευθύνεται στοὺς νέους και τοὺς λέει:

Προσταγὴ στὴ Φυλὴ μας, σὰν νόμος βασιᾶ,
τὸ παλιὸ ν' ἀναστήσουμε τάμα.
Νᾶναι αἰώνια σὲ τοῦτῃ τῇ γῇ ἡ Λευτεριά,
κάποιος μοῖρας ὀρίζει τὸ τάμα.

Τὸ ἴδιο πατριωτικὸ πνεῦμα, συνδυασμένο με τὴν πιὸ βαθειὰ και τρυφερὴ νοσταλγία πρὸς τὴν ἀγαπημένη κι ἀξέχαστη γῇ τῆς Ἰωνίας — γεννηθῆκε στὴ Σίφνῳ, ἀλλὰ μεγάλωσε κι ἔζησε στὴ Σμύρνη — ἐμπνέει και πολλὰ τραγοῦδια του ἀφιερωμένα σ' αὐτήν.

Ὅπως ἦταν ὡς ἄνθρωπος, ἔτσι και ὡς ποιητὴς, δὲν ἦταν κραυγαλέος και θορυβοποιός, ἀλλὰ σεμνὸς και χαμηλόφωνος, εὐγενικὸς και πολιτισμένος. Καὶ ἔτσι ἔμεινε ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, πὺν ἤλθε κι αὐτὸ ἡσυχὰ και διακριτικὰ, χωρὶς νὰ προκαλέσῃ θόρυβο και βῆθ. Ἐπροκάλεσε ὁμως κάττι ἄλλο, πὺν ταίριαζε πιὸ πολὺ στὸν ἄνθρωπο και στὸ ἔργο του: μιὰ λεπτὴ και ἡρεμὴ θλίψι και μιὰ γαλήνια, γι' αὐτὸ και πιὸ βαθειὰ, συμπάθεια και ἐκτίμησι, πὺν θὰ μείνουν στὴ μνήμη και στὴν καρδιά τῶν ἀνθρώπων, πὺν ἀναγνωρίζουν και τιμοῦν τὸν ὥραϊο και σπάνιο συνδυασμὸ τοῦ πνεύματος και τοῦ ἥθους.

ΑΡΚΑΔΙΚΑ

ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΥΓΟΣ

Ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Πausανίου

ΔΗΜ. Σ. ΜΑΣΟΥΡΗ

Γρανίτινος, φαλακρός, γεμᾶτος σχισμὲς — ρυτίδες σὲ γέρικο πρόσωπο — ὑψώνεται ὁ Χελμὸς ἀπὸ τὴ μαγευτικὴ κοιλάδα με τὰ πλατάνια, πὺν ρέει ὁ ποταμὸς Ἀροάινος. Δίπλα ἀπὸ τὶς πηγὲς του μεγαλοπρεπῆς, πανύψηλος, κατακόρυφος γκρεμὸς ἀπλώνεται ἐπάνω εἰς τὸν βράχο εἰς τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ και πλησίον τῆς ἀρχαίας πόλεως Νωνάκριδος. Εἶναι ὁ βράχος τῆς Στυγός.

Εἰς τὴν ρίζαν του ξεδιπλώνεται σειρὰ ἀπὸ ἔλατα, πὺν ἀνάμεσά τους ὀλόστρωτο μονοπάτι ἀπὸ πέτρα σέρνεται ἐπάνω εἰς τὶς ἄγριες πλαγιές, πὺν φαντάζουν ἀπὸ μακριὰ σὰν σκεπασμένες με στάχτη. Μάγεμα κι ὄνειρο! Τὸ χρυσὸ φῶς, πὺν λούζει τὸ ἐλατόδασος, παρουσιάζει σὰν σκηνὴ θεάτρου πλαισιωμένη με φανταστικὴ σκηνογραφία. Πέρα μακριὰ ἀκούονται οἱ καθαροὶ τόνοι τῆς φλογέρας τοῦ τσοπάνου και τὰ τροκάνια τῶν γιδιών. Ὅσο ψηλότερα ἀνεβαίνει τὸ μονοπάτι τόσο τὸ τοπίο γίνεται ἄγριώτερο. Οἱ τόνοι ἀπὸ τὶς φωνωτὲς τοῦφες τῶν ἐλάτων παραχωροῦν τὴ θέσι τους εἰς τοὺς ἄγριους μολυβένιους και κοφτεροὺς, σὰν σπαθιά, βράχους. Οἱ βράχοι ἀπ' τὴ βροχὴ, τὸ χιόνι, τὸν ἥλιο, τὸν ἀέρα ἔχουν καθαρισθῇ και ἔχουν πάρει μιὰ γυαλιστερὴ ὄψι, πὺν μοιάζουν σὰν καθρέπτες. Μὲ τὸ φῶσμά του ἀνέμου φθάνουν ὡς τὸ πρόσωπο τοῦ ἐπισκέπτου ἐλαφρὲς σταγόνες νεροῦ. Τὸ νερὸ αὐτὸ οἱ ἀρχαῖοι Ἑλ-

ΝΙΚ. Σ. ΧΡΟΝΗ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἐφεξὲν ἡ ἡμέρα
κι ἤλθεν ἡ αὐγὴ.
Ἐξσπλαγχε Πατέρα
στεῖλε «Φῶς» στὴ γῇ.

Σὲ τὰ πλάσματά Σου
πάντοτε εὐλογοῦν.
Τ' Ἄγιον Ὄνομά Σου
Τὸ Δοξολογοῦν.

ληνες τὸ ὠνόμαζαν «Υδωρ τῆς Στυγός».

Ἡ Στύγα ἦτο κόρη τοῦ Ὠκεανοῦ και τῆς Τιθύος και σύζυγος τοῦ Πάλλαντος. Τὸ ὄνομά της πρῶτος ὁ Ὀμηρος τὸ ἔφερε εἰς τὴν ποίησι. Εἰς τὴν Ἰλιάδα ἡ Ἥρα γιὰ νὰ ἀποτινάξῃ τὴν κατηγορία τοῦ Διὸς, πὺς εὐνοοῦσε τοὺς Τρῶας ὀρκίζεται. «Μάρτυρές μου ἄς εἶναι ἡ γῇ και ὁ πλατὺς οὐρανὸς και τὸ νερὸ τῆς Στυγός, πὺν στάζει ἀπὸ τὸν βράχο».

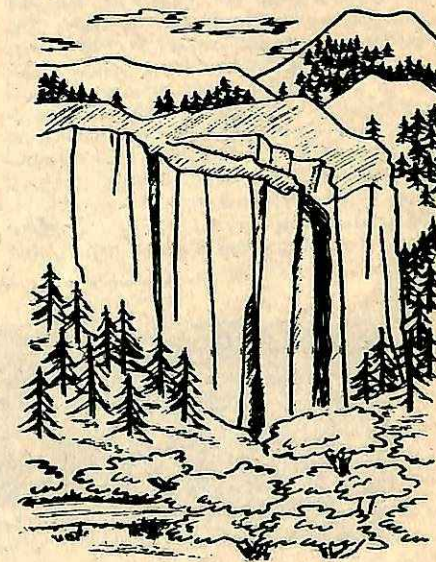
Τὸ νερὸ, πὺν στάζει ἀπὸ τὸν πανύψηλο και κατακόρυφο γκρεμὸ τοῦ βράχου, δημιουργεῖ με τὰ νερά τῆς βροχῆς χείμαρρο, πὺν χύνεται εἰς τὸν ποταμὸ Κράθιν. Τὸ θέαμα τοῦ μικροῦ αὐτοῦ καταρράκτου, πὺν πίπτει ἐπάνω σὲ μιὰ γρανιτίνη φυσικὴ πλάκα, εἶναι ὑπέροχο. Ὁ Πausανίας, ὁ περιηγητὴς, γράφει εἰς τὰ Ἀρκαδικὰ του, ὅτι τὸ νερὸ τοῦτο φέρει τὸν θάνατον εἰς τὸν ἄνθρωπο και εἰς κάθε ἄλλο ζῶον. Κάποτε εὕρηκαν θάνατο ἀπὸ τοῦτο τὰ γίδια, πὺν γιὰ πρώτη φορὰ ἦπιαν, ἐνῶ ἔχει και ἀξιοθαύμαστη ιδιότητα. Τὰ πράγματα, πὺν εἶναι κατεσκευασμένα ἀπὸ κέρατα ζῶων, ὁστὰ, σίδηρον, χαλκόν, μόλυβδο, κασίτερον, ἄργυρον ἢ ἤλεκτρον, ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς Στυγός σαπίζουν. Ὁ Πausανίας πιστεύει, ὅτι ὁ θεὸς ἔταξε νὰ ὑπερέχουν ὀρισμένα πράγματα, πὺν νὰ δαμάζουν τὰ ὑπερήφανα και ἰσχυρά. Ἔτσι τὸ ὕδωρ τῆς Στυγός διαλύει τὸν χρυσόν, τὸ ξίδι, καταστρέφει τοὺς μαργαρίτας και τὸ αἷμα τοῦ τράγου, λυώνει τὸν ἀδάμαντα. Τόσον ἰσχυρόν ἦτο κατὰ τοὺς ἀρχαίους τὸ ὕδωρ τῆς Στυγός. Ἡ μεγάλη του ὁμως δύναμις φαίνεται εἰς τὸν ὄρκον. Ἐὰν ἓνας ἀπὸ τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου, λέγει ὁ Ἡσίοδος, κατηγορηθῇ, πὺς ψεύδεται, ἡ Ἥρις ἢ ἀγγελιαφόρος τῶν θεῶν στέλλεται ἀπὸ τὸν Νεφεληγερέτην γιὰ νὰ φέρῃ τὸ νερὸ μέσα εἰς χρυσὸ κύπελλον. Τὸ περίφημο νερὸ κατὰ ψυχρο ἐφθανε εἰς τὸν χιονοσκεπῇ Ὀλυμπο. Καὶ ἐὰν ἓνας ἀπὸ

τοὺς ἀθανάτους ὀρκισθῇ νέματα, ἐνῶ θὰ ἔκαμε σπονδὰς με νερὸ τῆς Στυγός, ἔχανε γιὰ ἓνα χρόνο τὴν πνοὴν τῆς ζωῆς, δὲν ἐγεύετο νέκταρ οὔτε ἀμβροσίαν, ἔμενεν ἐξηλωμένος ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην του χωρὶς νὰ ἀναπνέῃ βυθισμένος εἰς νάρκην.

Ὅταν περάσῃ ὁ χρόνος και τελειώσῃ ἡ νάρκη του, ἔρχεται εἰς νέα βάσανα. Ἐπὶ ἐννέα χρόνια θὰ ζῇ χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀθανάτους χωρὶς νὰ δικαιούται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ συμβούλια ἢ τὰ συμπόσια. Θὰ γυρίσῃ εἰς τὸν Ὀλυμπον κοντὰ εἰς τοὺς ἄλλους θεοὺς μόνον τὸν δέκατο χρόνο, γιὰ τὴ τότε λήγει ἡ ποινή.

Ἐδῶ ἐπάνω εἰς τοὺς ἄγριους βράχους και εἰς τὰ ὕδατα τῆς Στυγός ἐβάπτισε ἡ Θέτις τὸν Ἀχιλλεῆα και τοῦ ἔκαμεν ἄτρωτο τὸ σῶμα ἐκτὸς τῆς πτέρνας του, διότι ἀπὸ ἐκεῖ τὸν ἐκράτει. Ἡ Στύγα, ἡ πηγὴ ἐπάνω εἰς τοὺς ἀπόκρημνους βράχους, εἶχε τὸ ἴδιο ὄνομα με τὴν πηγὴ, πὺν εὕρισκετο εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς και περιέβαλλε τὰ Τάρταρα.

Χύνεται μαύρη ἐκείνη και σκοτεινὴ εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς, τὰ Τάρταρα, διάφανη ψιλὴ ἢ ἄλλη ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους αὐτοὺς, ἄσπρη και χρυσή, μετεωρίζεται εἰς τὸν ἀέρα, διάχυτη ἀνθοβροχὴ μαργαριταριῶν σὲ ἀτέλειωτες φωτερὲς ιδιοτροπίες, σὲ ἀκτίνες με χίλια σχήματα, πὺν πλέκουν ἀτέλειωτο χορὸ κάτω ἀπὸ τὸ πλούσιο χρυσαφένιο στέμμα τοῦ Ἥλιου, πὺν λούζει τὸ ἄγριο τοῦ Χελμοῦ μεγαλεῖο.

Στύγα, ἡ πηγὴ πάνω στοὺς ἀπόκρημνους βράχους.

Ο κινεζικός πύραυλος

ΕΥΑΓ. Σ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ο κινεζικός πύραυλος είναι ο πρόγονος του σημερινού πυραύλου. Παρ' όλον ότι λέγεται κινεζικός είναι γνωστός ο πύραυλος αυτός και χρησιμοποιείται εντατικά υπό πολλών νέων την ηλικία των Ελλήνων κατά την ημέραν της 'Αναστάσεως του Χριστού, μόλις ο Ιερέυς ψάλλη το «Χριστός 'Ανέστη». Νομίζει κανείς ότι την ώρα αυτήν γίνεται πόλεμος με την εκτόξευσιν και τους κρότους των πυραύλων. Οι Κινέζοι πρό πολλών ετών εγνώριζον την πυρίτιδα και την πυξίδα. 'Αναφέρεται υπό των Ιστορικών ότι εις τους πολέμους, τους οποίους έκαμον κατά των Μογγόλων, οι οποίοι εισέβαλλον εις την Κίναν εκ Βορρά, κατά το 1000 μ.Χ. έχρησιμοποίησαν ως πολεμικόν μέσον τους τόσοον γνωστούς εις τους Νεοέλληνας πυραύλους και προέκάλεσαν μεγάλην ταραχήν και σύγχυσιν εις τους Μογγόλους.

Εις το σχήμα (αριθ. 1) παρίσταται μία τομή του κινεζικού πυραύλου. Ο αριθμός 1 παριστά τον έξωτερικόν σωλήνα του πυραύλου από χαρτόνι. Ο 2 παριστά το ξύλον στηρίξεως και διολίσθησεως του πυραύλου. Εις τον χώρον 3 υπάρχει πυρίτις, ή όποια θα ανάψη από ένα φυτίλι. Εις τον χώρον 4 υπάρχει πυρίτις και μερικά μικρά πετραδάκια. Η πυρίτις αυτή θα ανάψη όλίγον βραδύτερον και θα εκτοξεύση τα πετραδάκια έναντιόν των έχθρών. Εις τον χώρον 5 θα γίνη ή καύσις της πυρίτιδος, μόλις αυτή ανάψη εις τον χώρον 3, και διά του χώρου 6 εξέρχονται τα άερια της καύσεως με όρμην προς τα κάτω, και συγχρόνως με άλλην τόσσην όρμην ανέρχεται ο πύραυλος προς τα άνω, διολισθαίνων (γλιστρών) διά της σανίδος 2. Η διεύθυνσις εκτοξεύσεως του πυραύλου εξαρτάται από ήμάς. Εάν τον διευθύνωμεν προς τα άνω θα υπάγη προς τα άνω. Εάν τον διευθύνωμεν όριζοντίως, θα υπάγη όριζοντίως. Η άρχή εκτοξεύσεως του πυραύλου είναι φανερόν, ότι

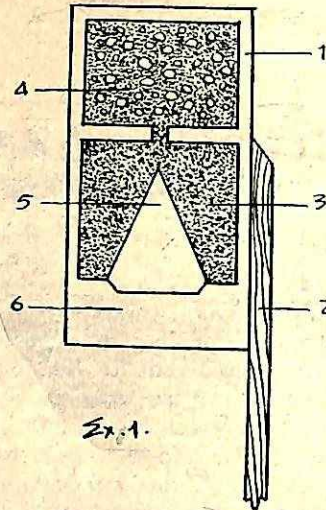
είναι ή αύτή μέ την άρχήν (μέ τον τρόπον) κινήσεως του δοχείου, όπου εκρέει ύδωρ εκ μιās όπής και προκαλείται κίνησις προς την αντίθετον διεύθυνσιν ή μέ την άρχήν κινήσεως του άτμοστροβίλου του 'Ηρωνος (ίδε προηγούμενον τεύχος «Πύραυλοι και Δορυφόροι»). Ποίος θα έφαντάζετο ποτέ, ότι ο κινεζικός πύραυλος, οι ρουκέτες των Νεοελλήνων οι ριπτόμενες κατά το βράδυ της 'Αναστάσεως, θα απέτελουν τό υπόδειγμα των καλύτερων μηχανών, τας όποιος έχει μέχρι σήμερα κατασκευάσει ο άνθρωπος, των μηχανών, μέ τας όποιας θα γίνουν τα διαπλανητικά ταξίδια του μέλλοντος. 'Αλλά ως πλησιάζωμεν έν βήμα ακόμη προς κατανόησιν της λειτουργίας των μηχανών των πυραύλων και των δια-

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τα θύματα, κυρίως μεταξύ των παιδιών, τα όποια από άγνοια του σοβαρωτάτου κινδύνου περιεργάζονται έγκαταλελειμμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κλπ.).

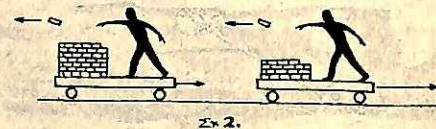
Γι' αυτό τονίζομε ότι δέν πρέπει να περιεργάζονται τέτοια αντικείμενα, ούτε να αφήνουν τους άλλους να τα πλησιάζουν, αλλά να ειδοποιούν άμέσως την πλησιεστέρα στρατιωτική ή άστυνομική Αρχή.

φορων προβλημάτων, τα όποια προκύπτουν διά την κίνησιν των. Θα χρησιμοποιήσωμεν προς τοϋτο έν άπλούν παράδειγμα, τό παράδειγμα της κινήσεως της προκαλουμένης διά του λιθοβολισμού! Εις τό σχήμα 2 προς τα άριστερά υπάρχουν π.χ. 40 λίθοι (μικρά τουβλά) και προς τα δεξιά υπάρχουν π.χ. 20 τουβλά. Όταν και οι δύο επιβάται βάλλουν ένα λίθον προς τα άριστερά τα υπόβαθρά των κινούνται προς τα δεξιά, όπως δεικνύουν τα βέλη. Είναι τό ίδιο τό γνωστόν μας φαινόμενον της κινήσεως ενός δοχείου πλήρους ύδατος, όταν αφήσωμεν να ρέη τό ύδωρ από μίαν όπήν. Τό δοχείον κινείται προς την

Σχ. 1.

αντίθετον διεύθυνσιν. 'Εδώ όμως έχομεν μίαν μικράν διαφοράν, έχομεν ακριβώς τον τρόπον λειτουργίας (την άρχήν όπως λέγουν εις την φυσικήν) των μηχανών των πυραύλων. Εις τό προς τα άριστερά σχήμα (του σχήματος 2) όπου υπάρχουν τα 40 μικρά τουβλά, όταν ο επιβάτης βάλλη τό έν εξ αυτών προς τα άριστερά, τό υπόβαθρον θα κινηθή προς τα δεξιά και θα διανύση μίαν μικράν απόστασιν. Εις τό προς τα δεξιά σχήμα (του σχήματος 2), όπου υπάρχουν τα 20 μικρά τουβλά, όταν ο επιβάτης (του αυτού βάρους μέ τον προηγούμενον) βάλλη τό έν εξ αυτών προς τα άριστερά, μέ την αυτήν δύναμιν, όπως ο προηγούμενος, τό υπόβαθρον θα κινηθή προς τα δεξιά και θα διανύση μεγαλύτεραν απόστασιν από τό προηγούμενον υπόβαθρον. Και τοϋτο διότι

Σχ. 2.

τό βάρος του υποβάθρου είναι πολύ μικρότερον του προηγούμενου (κατά 20 τουβλά). Όσον όλιγοστεύουν τα τουβλά, τα όποια έχει τό υπόβαθρον, τόσοον μεγαλύτερα είναι ή απόστασις, την όποιαν διανύει αντίθετως κινούμενον τό υπόβαθρον, ή όπερ τό αυτό, τόσοον μεγαλύτερα είναι ή ταχύτης, μέ την όποιαν τοϋτο κινείται. Αυτά ακριβώς εφαρμόζονται ή παρατηρούνται εις τας μηχανάς των πυραύλων. Όσον περνάει ή ώρα και εξαντλείται ή καύσιμος ύλη του πυραύλου, τόσοον ελαφρότερος γίνεται ο πύραυλος και κινείται ταχύτερον.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΦΩΝΑ

Οι επιστήμονες εις αναζήτησιν νέων μεθόδων αλιείας έρευνούν τους ήχους των ψαριών εις τα βάθη της θαλάσσης.

Γ. Δ. ΠΑΠΙΑ

'Αδεια δίχτυα σημαίνουν διά τους ψαράδες και τις οικογένειές των πείνα και δυστυχία. 'Απογοητευμένοι τελείως, πολλές φορές, ξαναρρίχνουν τα δίχτυα πάλιν εις τις περιοχές, που θεωρούνται ως «ψαρότοποι», κατά την κοινήν έκφρασιν, χωρίς να υποπτεύωνται, ότι ή θάλασσα εις τους τόπους αυτούς, ώρισμένες χρονιές, λόγω έλλείψεως όξυγόνου, δέν προσφέρει δυνατότητες ζωής εις τους ζώντας οργανισμούς.

Σήμερα όμως τα σύγχρονα βοηθητικά μέσα, που επενόησαν οι Τεχνικοί, επιτρέπουν με άρκετην ακρίβειαν την διαπίστωσιν, εάν ύφισταται ή όχι ευνοϊκές προϋποθέσεις αλιεύσεως.

'Ετσι συναντά κανείς εις πολλές άκτές ανά τον κόσμον όχι μόνον τους ψαράδες μέ τα άλιευτικά των, αλλά και πολλούς επιστήμονες, οι όποιοι ασχολούνται μέ την έρευναν των θορύβων των ζώντων θαλασσίων οργανισμών.

'Ηδη εις τις άρχές του αιώνος μας, ο γνωστός έρευνητής των θαλασσών, Γερμανός Kruemmel ύπεστήριξε ότι τα ψάρια δέν είναι άφωνα και βαρήκοα, όπως γενικά έπιστεύετο, αλλά σφυρίζουν, κροταλίζουν, μουμουρίζουν, και γρυλίζουν.

'Η ανακοίνωσις της πληροφορίας αυτής, που άπήτησε πολλών ετών παρακολούθησιν προς έπιβεβαίωσιν της, έπροκάλεσεν ειρωνικά σχόλια μεταξύ πολλών φημισμένων ζωολόγων της εποχής εκείνης.

Ο Kruemmel δέν έκανε τίποτε άλλο παρά να δώση μιá έπιστημονική έπιβεβαίωσι εις αυτό, που είχεν άπασχολήσει τους ψαράδες πρό πολλού. Τουτέστιν εις την παρατήρησιν ότι πολυάριθμοι

κάτοικοι των θαλασσών εκπέμπουν ήχους και αντιδρούν προς αυτούς.

Παρ' όλα ταϋτα ο Kruemmel δέν κατώρθωσε να πείση τους συγχρόνους ανθρώπους, διότι κυρίως δέν παρείχετο τότε ή δυνατότης της άκουστικής άποτυπώσεως των υπό των ψαριών εκπεπομένων ήχων, όποτε ή άπόδεξις της παρατηρήσεώς του θα ήτο άδιαφιλονικτος.

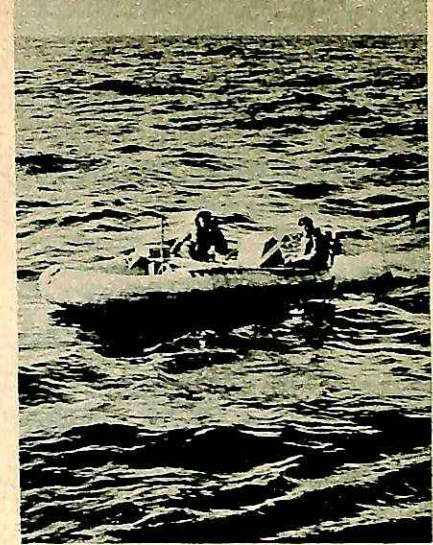
Βέβαια την εποχήν εκείνην ύπήρχεν ο φωνογράφος. Μέ την διαφοράν όμως ότι διά να γίνη ήχογράφησης της φωνής έπρεπε άφ' ενός μέν να είναι βροντώδης, όπως π.χ. των όλυσμονήτων τραγουδιστών Σαλιάπιν και Καρούζο, άφ' έτέρου δέ ή απόστασις της από τό περίφημο «χωνί» της συσκευής να είναι έλαχίστη. 'Εκτός αυτών πρέπει να ληχθή έπιπροσθέτως, ότι όλόκληρον τό σύστημα της έγγραφής του ήχου επί φωνογραφικών πλάκων είναι πολύ ευαίσθητον ώστε δέν ήμπορεί να μείνη άνεπηρέαστον από τους κλυδωνισμούς των πλοίων και των άλιευτικών. Μόνον επί των ήμερών μας έδημιούργησεν ή τεχνική εξέλιξις τις προϋποθέσεις διά τέτοιου είδους έγχειρήματα, που απέβλεπαν εις την εξιχνίασιν των μυστικών του θαλασσίου κόσμου.

Εις τις προσπάθειες προς την κατέυθυνσιν αυτήν, ως πρώτον βήμα, ύπήρξεν ή εξέυρεσις μεθόδου τεχνητής δημιουργίας ειδικών φωνών ψαριών, ώστε να παρασυρθούν τα κοπάδια έξω από τις δυσπρόσιτες πτυχές του θαλασσίου βυθού, όπου συνήθως κρύπτονται και ζούν.

Προς τον σκοπόν αυτόν σ' όλον τον κόσμον οι θάλασσες διασχίζονται από πειραματικά πλωτά μέσα, τα όποια είναι έφωδιασμένα, μεταξύ άλλων, με ύποβρύχια Μικρόφωνα, 'Ηλεκτρικούς 'Ενισχυτές και Μαγνητόφωνα. Εις κάποιον σημείον κατά την διαδρομήν του πλωτού έρευνητικού σταθμού άφίναται τό Μικρόφωνον να βυθισθή μέσα εις τό νερό, ώσαν είδος μεταλλικού δολώματος.

Τά ξένα αυτά αντικείμενα, κινούν μέ την εμφάνισιν τους την περιέργειαν π.χ. των φαλινών και δελφινιών. Χωρίς την παραμικρήν ύποψίαν εκ μέρους των τα μέγала αυτά ψάρια ακολουθούν τα σκάφη αυτά επί μακρόν, είναι δέ εύκολον πλέον να μεταφερθή τό μακρόσυρτον μουμουρίσμα των φαλινών διά του Μικροφώνου επί ταινίας μαγνητοφωνήσεως, άφου προηγούμενος ένισχυθή καταλλήλως.

'Αντιθέτως άλλα είδη ψαριών τρομοκρατούνται εις την εμφάνισιν του βυθίσματος ή την σκιάν ενός πλοίου και σπεύδουν εις τον κρυψώνα τους. 'Ακόμη

'Ελαστική σχεδία, της οποίας επιβαίνουν επιστήμονες έφωδιασμένοι με κατάλληλα όργανα και μηχανήματα, κατασκευής Τηλεφούνκεν.

και τα πλέον φλύαρα ψάρια αναστέλλουν την «ήχοπαραγωγήν» τους κατά την προσέγγισιν ενός σκάφους, τουλάχιστον προσωρινά.

'Η συμπεριφορά αυτή των ψαριών, άπαιτεί την κατασκευήν ιδιαιτέρων τεχνικών συσκευών και ανατολίτικη ύπομονή. 'Η όμως των έρευνητών εις τας περιπτώσεις αυτές κινείται μέ λέμβους έξ έλαστικού, δια να κατορθώσουν, χωρίς να προδώσουν την παρουσίαν τους, να προσεγγίσουν, όσον γίνεται περισσότερον, τα κοπάδια των ψαριών. 'Αφήνουν τα όργανά τους να βυθισθούν εις άρκετόν βάθος, τους συλλαβνομένους δέ ήχους έγγραφουν λεπτομερώς επί ταινιών Μαγνητοφώνων ειδικής κατασκευής.

'Εάν οι ύποβρύχιοι εκπομπές των ψαριών προς τα βυθισμένα μικρόφωνα είναι τόσοον πλούσιες, ώστε ή επαναπώδοσίς τους από τό Μαγνητόφωνον, όπου έν συνεχεία άπετυπώθησαν, να δίδουν την έντύπωσιν συναυλίας, τό γεγονός αυτό άποτελεί την άσφαλεστέραν ένδειξιν ότι ή έρευνωμένη περιοχή άποτελεί «ψαρότοπον».

'Η είδησις αυτή μεταδίδεται ταχύτατα διά των άσυρμάτων μέσων προς τα «έλλοχεύοντα» άλιευτικά, τα όποια εκ του άσφαλους γεμίζουν τα δίχτυα με ψάρια.

Μία στατιστική, που έγινε τελευταίως εις την Δ. Γερμανίαν, κατέδειξε ότι, ένώ τό 1913 με ένα στόλον 254 άλιευτικών, συνολικού εκτοπίσματος 51.000 τόννων, ήλιεύθησαν 82.000 τόννοι ψάρια, τό 1959 με 204 άλιευτικά (συνολικού εκτοπίσματος 114.405) τό άλίευμα ανήλθε εις 413.150 τόννους, ήτοι εις τό πενταπλάσιον περίπου!

Αυτήν την θετικήν βοήθειαν προσφέρουν εις την άλιείαν τα σύγχρονα μέσα άνακαλύψεως και έντοπίσεως των «ψαρότόπων».

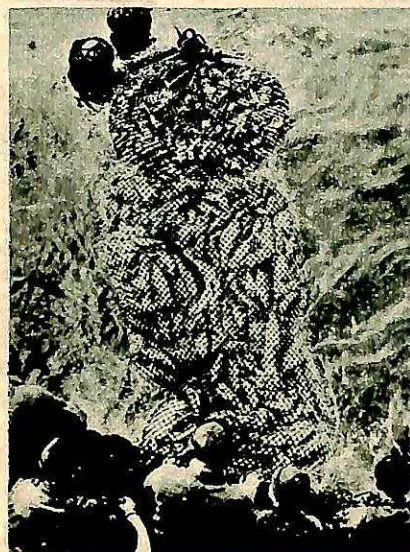
Όχι μόνον διά τους φτωχούς ψαράδες της Πατρίδος μας ένα Κέντρον Πληροφοριών τέτοιου είδους θα ήτο ή λύσις της άγωνίας και των μόχθων τους διά τον έπιούσιον, αλλά και διά τα μέγала άλιευτικά σκάφη.

Τά μέγала ψαράδικα, που διαθέτουν και ψυκτικούς θαλάμους, έφοδιάζονται με 400 τόννους και πλέον καύσιμα και λι-

(Συνέχεια εις σελίδα 18)

Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολ.: α) Κακοβάτου, Όλυμπίας και β) Σουνίου, Ξάνθης εργάζονται διά την αναδάσωσιν. Juniors of elem. Schools: a) Kakovaton - Peloponessus and b) Sounion - Thrace planting trees.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΞΥΔΗΣ

(Συνέχεια από σελ. 1)

Και τὸ κοιμῆται αὐτό, πού θά πα-
ράσχη πλῆθος ὑπηρεσιῶν εἰς τὸν Ἄγωνα
θὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν Πέκιο νὰ φέρῃ εἰς
τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν τὸ δευτερον
δάνειον τῶν ἐξήντα χιλιάδων λιρῶν, πού
εἶχε συναφθῇ εἰς τὸ Λονδίνον. Καὶ ὁ
Πέκιο θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ
τῆς 20ῆς Ἀπριλίου μέχρι τῆς 11ῆς Ἰου-
νίου τοῦ 1825, θὰ σχετισθῇ μὲ ὅλα τὰ
πρωτεύοντα πρόσωπα τῆς Ἐπαναστά-
σεως καὶ θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ κυριώτερα
κέντρα τῆς Πελοποννήσου.

Μετὰ τὸ Ναύπλιον καὶ τὸ Ἄργος, θὰ
ἐπισκεφθῇ τὴν Τρίπολιν μαζί μὲ τὸν
ἐνδοξον παλαίμαχον, τὸν στρατηγὸν
Ρῶς, ἀποσταλέντον τοῦ γαλλικοῦ Φι-
λελληνικοῦ Κομιτάτου. Ἐξω ἀπὸ τὴν
πόλιν εἶναι παλληκάρια συγκεντρωμένα
διὰ νὰ ὑποδεχθῶν τὸν Γάλλον στρα-
τηγόν. Καὶ ἡγεῖται τῶν στρατιωτῶν αὐ-
τῶν ὁ συνταγματάρχης Ξύδης, διοικη-
τῆς τῆς περιοχῆς.

Πλησιάζει τοὺς δύο εὐγενεῖς ξένους
ὁ Ξύδης, πυροβολεῖ μὲ τὰ δύο του πιστό-
λια καὶ κατόπιν τοὺς χαιρετίζει μὲ τὴν
δεξιὰν ἐπὶ τῆς καρδίας. Ὁ Ρῶς τὸν συλ-
λυπεῖται διὰ τὸν θάνατον τοῦ στρατη-
γοῦ ἀδελφοῦ του, φονευθέντος εἰς τὴν
μάχην τῆς Μεθώνης, ὅπου ὁ Ἰμπραήμ,
ὀλίγας ἡμέρας πρὶν, εἰς τὰς 19 Ἀπριλίου
τοῦ 1825, εἶχε συντρίψει τὴν κρατερὰν
ἐλληνικὴν ἀντίστασιν. Καὶ ὁ συνταγμα-
τάρχης Ξύδης, ἀφοῦ ἐδέχθη τὰ συλλυπη-
τήρια, ἀπαντᾷ: Εὐτυχισμένοι καὶ ἐμεῖς,
ἂν πεθάνοιμε παρόμοιο θάνατον!

Ἀργότερα, θὰ ἐπισκεφθῶν τὸν Ξύ-
δην εἰς τὴν κατοικίαν του ὁ Πέκιο καὶ ὁ
Ρῶς. Θὰ θαυμάσουν ἐκεῖ ὅπλα κρεμασμένα
εἰς τοὺς τοίχους, πολυτελέστατα, μὲ ἀρ-
γυρᾶς λαβὰς. Εἶδαν ἐπίσης ἐκεῖ καὶ τὴν
σημαίαν τοῦ φονευθέντος στρατηγοῦ
Ξύδη, διπλωμένην εἰς ἑνδεῖξιν πένθους.
Εἰς τὰ ἄκρα ἦσαν γραμμένα: «Θεὸς-Πα-
τὴρ-Ἐλπίς-Οἶκτος». Καὶ ἕκαστην ἰδι-
αίτηραν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς δύο ξένους
εὐπατρίδους αἱ λίται αὐτὰι μὲ τὸ βαθὺ
νόημα λέξεις. Καὶ μέσα εἰς ὄμιλον Ρουμε-
λιωτῶν στρατιωτῶν, πού ἦσαν ὄρθιοι,
θὰ δεῖξουν εἰς τοὺς ξένους τὸν Κλέφτην,
πού ἔσωσε τὴν σημαίαν, τρέχων καὶ
κρυπτόμενος ὥρας πολλὰς διὰ νὰ δια-
φύγῃ τοὺς ἐφίππους Αἰγυπτίους διώ-
κτας του.

Εἰς τὴν δμάδα αὐτὴν τῶν στρατιω-
τῶν ἦτο καὶ ἓνα παιδί δέκα τεσσάρων
ἐτῶν, πού δὲν ἤθελε νὰ ἀποχωρισθῇ
τὸν στρατηγόν, ὅταν ἔπεσε θανασίμως
πληγωμένος. Ὁ τραυματισμένος στρα-
τηγὸς διατάσσει τὸν μικρόν νὰ φύγῃ
καὶ νὰ σωθῇ. Καὶ ἐκεῖνος, κρυμμένος εἰς
ἓνα λάκκον, ἐσκότωσε διερχόμενον Αἰ-
γύπτιον, τοῦ ἔπῃρε τὸ τουφέκι καὶ τὸ
κρατεῖ τώρα ὡς τρόπαιον. Ὀλίγα βή-
ματα παρὲξ βλέπουν οἱ δύο ξένοι ἓνα
τραυματίαν, πού ματαίως προσεπάθησε
νὰ σώσῃ τὸν στρατηγόν του.

Καὶ ὁ συνταγματάρχης Ξύδης — προσ-
θετεῖ ὁ Πέκιο — παρηγορεῖ τὸν πόνον
του μὲ τὰς θλιβερὰς αὐτὰς ἀναμνήσεις
καὶ μᾶς λέγει, ὅτι δὲν ζῇ πλέον παρὰ
διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἀδελφόν του.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν καὶ εἰς τὸ ἐρ-
χόμενον.

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΥΠΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΛΕΣ

ΔΟΘΙΗΝ — ΨΕΥΔΑΝΘΡΑΣ
(Μία πολὺ συχνὴ καὶ σοβαρὴ τοπικὴ
λοιμωξίς)

Ὁνομάζομεν Δοθιῖνα — καὶ εἰς
τὴν ὀμιλοῦμεν «καλόγερον» ἢ
«τσιρίτσα» — τὴν λοιμωξὶν διὰ Χρυ-
σίζοντος Σταφυλόκοκκου τοῦ θυλά-
κου τῆς τριχὸς καὶ τοῦ σημηματογό-
νου ἀδένος.

Ὁ χρυσίζων Σταφυλόκοκκος εἶναι
ἓνα μικρόβιον. Χρωματισμένο, στὸ
μικροσκόπιο, ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ
σταφυλίου. Ὄταν βλαστάνῃ στὶς
πειραματικὰ καλλιέργειες, ἔχει τὸ
χρῶμα τοῦ χρυσοῦ. Ἐστὶν τὸ δνομά
του ἔχει σχέσι μὲ τὶς δύο αὐτὲς ἰδι-
ότητες του. Μία ἄλλη τοῦ ἰδιοῦς εἴ-
ναι φερομένη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀνθρω-
πίνου σώματος, ὅπου ἐγκαθίσταται,
νεκρώνει τοὺς ζωντανούς ἱστούς.
Αὐτὸ γίνεται καὶ στὸν Δοθιῖνα. Ὅλα
τὰ περισσότερα «σπιριά», πού βγά-
ζουν τὰ παιδιά, ἀγόρια καὶ κορίτσια,
εἰς τὰ τριχωτὰ μέρη τοῦ σώματος,
π.χ. στὴν μασχάλη — τὰ κορίτσια,
στὸν αὐχένα — τὰ ἀγόρια — ἢ εἰς τὸ
πρόσωπο καὶ τὰ ἀγρία καὶ τὰ κορί-
τσια, εἶναι δοθιῖνες.

Ἀφοῦ ὁ σταφυλόκοκκος αὐτὸς
ἐγκατασταθῇ λοιπὸν εἰς τὸν «θύλα-
κον τῆς τριχὸς» ἢ εἰς τὸν «σημημα-
τόγονον ἀδέναν», προκαλεῖ νέκρωσιν
τῶν ζωντανῶν ἱστῶν, πού βρῖσκονται
τριγύρω. Ἡ τοπικὴ περιοχὴ τοῦ δέρ-
ματος ἀνυψώνεται, γίνεται κόκκινη,
θερμὴ, τεντωμένη, καὶ πονεῖ πολὺ.

Στὴν κατάστασιν αὐτὴν μπορεῖ νὰ
μείνῃ ὁ δοθιῖνας χωρὶς νὰ ἐξελιχθῇ
πρὸς πέρα. «Τυφλὸς δοθιῖνας». Κά-
ποτε ὅμως ἐξελισσεται. Τότε τὸ κέν-
τρον τῆς κόκκινης περιοχῆς τοῦ δέρ-
ματος νεκρώνεται, πῶς σχηματίζε-
ται τριγύρω του καὶ ἓνα τοίχωμα
σκληρώτερον «ινώδες». Αὐτὸ τὸ «ι-
νώδες» τοίχωμα, πού ἀποτελεῖται
ἀπὸ μεγάλα-πλατὰ δικτυωτὰ κύτ-
ταρα, ἔχει σκοπὸ νὰ ἀπομονώσῃ τὸν
ὄργανισμό ἀπὸ τὴν λοιμωξί.

Τὸ μικρὸ ἀπόστημα μεγαλύνει καὶ
παίρνει τὴν μορφήν «κώνου». Μετὰ
μερικὰς ἡμέρας μία «φλύκταινα» δη-
λαδὴ μία φουσαλλίς γεμάτη πῦον
ἐμφανίζεται στὴν κορυφὴ τοῦ κώνου.
Μετὰ λίγες μέρες ἢ φλύκταινα σπά-
ζει καὶ τὸ πῦον μὲ τὸ νέκρωμα ἐξέρ-
χεται. Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ στάδιον
ἢ λοιμωξίς μπορεῖ νὰ ἐπεκταθῇ στοὺς
γειτονικούς θυλάκους ἢ ἀδέναν καὶ
ἔτσι ὁ ἓνας δοθιῖν θὰ γίνῃ «δοθι-
νωσις» — πολλοὶ δηλαδὴ δοθιῖνες μαζί.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι γιὰ νὰ ἀναπτu-
χθῇ δοθιῖνωσις δὲν φθάνει νὰ ὑπάρ-
χουν πᾶν στὸ δέρμα χρυσίζοντες
σταφυλόκοκκοι. Αὐτοὶ βέβαια ὑπάρ-
χουν, ὅταν τὸ δέρμα, ἢ τὰ ἐνδύματα,
πού ἐγγίζονται τὸ δέρμα εἶναι ἀνάθα-
ρα, ὅπως κάποτε συμβαίνει στὸν
αὐχένα. Χρειάζεται ὅμως καὶ τὸ
δέρμα — ὁ ὄργανισμός γενικώτερα —
νὰ εἶναι προπαρασκευασμένος γιὰ

νὰ βλαστήσῃ ἐκεῖ ὁ σταφυλόκοκκος.

Κάποια ὁρμονικὴ διαταραχὴ εἶναι
ἀσφαλὲς ὅτι συμμετέχει. Ἐστὶ ἢ
«δοθιῖνωσις» εἶναι συχνὴ στὰ ἀγό-
ρια στὸν αὐχένα καὶ στὸ πρόσωπο
καὶ στὰ κορίτσια στὴ μασχάλη, ἀμέ-
σως μετὰ τὴν «ἡβην». Στὴν περί-
πτωσιν ὑποβιταμινώσεων, ἰδιαίτέρως
στὴν Βιταμίνη Β — Ὄταν ὁ ἄνθρω-
πος τρέφεται ἄσχημα ἰδιαίτερα σὲ
λευκώματα. Ὄταν ὑπάρχῃ «Διαβή-
της» ἐπίσημος ἢ καὶ ἀπλῶς ἡδυσμέ-
νον σάκχαρον στὸ αἷμα ἢ στὰ οὖρα.

Πολλοὶ μαζί «Δοθιῖνες» σχημα-
τίζουν ὅπως εἶδαμε τὴν «Δοθιῖνω-
σιν». Ὄταν ὅμως ὁ ὄργανισμός εἶναι
ἰδιαίτερα ἐξησθενημένος τότε ὁ στα-
φυλόκοκκος καταλαμβάνει καὶ τὸν
«ὑποδόριον ἱστόν». Αὐτὸν δηλαδὴ,
πού εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα καὶ τότε
ἡ κατάσταση εἶναι ἰδιαίτερα σοβα-
ρότητα καὶ ὀνομάζεται «Ψευδάν-
θραξ».

Ἐὰν ὁ σταφυλόκοκκος ὁ χρυσίζων,
πού προκαλεῖται καὶ βρῖσκεται στὸν
Δοθιῖνα μὴ στὴν κυκλοφορίαν τοῦ
αἵματος μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ, ση-
φαιμίαν καὶ θάνατον ἢ ὀστεομυελίτι-
δα καὶ βραδύτερον βαρεῖα ἀναπηρία
στὰ παιδιά καὶ καθὼς καὶ πολλὰς
ἄλλας παθήσεις. Γι' αὐτὸ τὴν ὀστεο-
μυελίτιδα τὴν ὀνόμασαν καὶ «Δοθιῖ-
να τοῦ ὀστού».

Ἰδιαίτερα ὁ δοθιῖνας εἰς τὸ πρό-
σωπον καὶ μάλιστα στὴν περιοχὴ
ἐνδὸς τριγώνου, πού σχηματίζεται ἀπὸ
τὰ χεῖλη μέχρι τῶν κανθῶν τῶν μα-
τιῶν, μπορεῖ ἐκτός ἀπὸ τὰ ἀνω-
τέρω νὰ προκαλέσῃ καὶ τὸν θάνατον
ἀπὸ ἐμβολὴ στὸν ἐγκέφαλον καὶ ἀκό-
μη νὰ δημιουργήσῃ θανατηφόρον
μηνιγγίτιδα. Γι' αὐτὸ τὸ τρίγωνον
αὐτὸ ὀνομάσθηκε στὴν χειρουργικὴ
«τρίγωνον τοῦ θανάτου».

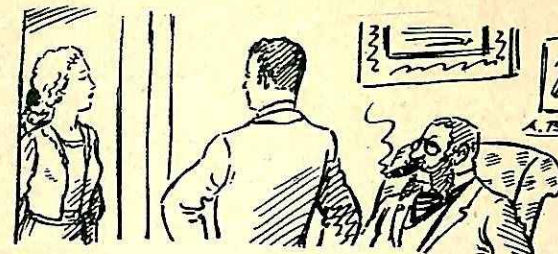
Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ
«σφιγγωμεν» τοὺς δοθιῖνας. Σπά-
ζομε ἔτσι τὸ «ινώδες τοίχωμα» —
τὸ φράγμα πού χωρίζει τὸν δοθιῖνα
ἀπὸ τὸν ὄργανισμόν καὶ οἱ σταφυ-
λόκοκκοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ κυκλο-
φορῶν καὶ νὰ προκαλέσῃ τὸν
θάνατον ἢ τὴν νόσον. Στους Δοθιῖ-
νας τοῦ προσώπου ἀπαγορεύεται
αὐστηρῶς τὸ «ἀνοιγμα».

Σὲ κάθε περίπτωσιν εἶναι σωστὸ
νὰ συμβουλευώμαστε τὸν γιατρό. Ὁ
Δοθιῖνας δὲν εἶναι κάτι ἀμελητέον —
εἶναι κάποτε φοβερὰ νόσος. Ἡ ἀρχὴ
πολλῶν δεινῶν. Ὁ Γιατρός θὰ ρυθμίσῃ
ἀνάλογα μὲ τὴν φάσιν, πού βρῖσκεται
ἢ λοιμωξίς — τί ἀκριβῶς θὰ κάμῃ.

Τὰ ἀντιβιοτικά ὠφελοῦν μετρίως.
Τὸ φράγμα τοῦ ἰνώδους δὲν ἐπιτρέ-
πει εὐκόλῃ νὰ φθάσουν τοὺς σταφυ-
λόκοκκους. Στὴν πρώτη φάσιν τῆς
ἐξελιξέως καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὸ πρό-
σωπον συνιστᾶται ἢ ἀκτινοβολία
μὲ ἀκτίνες Roentgen σὲ μικρὰς δό-
σεις π.χ. 100-125γ μὲ ἔξοχα ἀποτε-
λέσματα. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς
«ἡβης» ἢ διόρθωσις τῆς ὁρμονικῆς
ἀνωμαλίας μὲ stilbastroil. Ἡ ἀνα-
βιταμίνωσις Β, ἢ ἀνταλευκωμάτωσις,
ἢ ρυθμίσις τοῦ Διαβήτου.

ΣΤΕΛΙΟΣ Κ. ΓΑΛΑΝΗΣ

Ἰατρός τοῦ Ε. Ε. Σ.

Ἐσὺ Φάιν τί λές;

(2)

Ο ΤΖΩΝ ΑΝΑΧΩΡΕΙ

Ὁ Κόλντεροπ, ὅταν ἐγύρισε μετὰ τὸν πλειστη-
ριασμό στὸ μέγαρό του, ἄκουσε πιάνο καὶ ὀμιλίες
στὸ σαλόνι καὶ εἶπε μέσα του εὐχαριστήμενος:
«Ὁραῖα. Ὁ Τζῶν καὶ ἡ Φάιν εἰν' ἐδῶ». Καὶ ἐφώνησε
ἀμέσως τὸν Τζῶν γιὰ νὰ τοῦ μιλήσῃ.

Ὁ Τζῶν Μόργκαν ἦταν ἀνη-
ψίος τοῦ Κόλντεροπ. Εἶχε μείνει ὀρ-
φανὸς ἀπὸ μικρὸς, καὶ ὁ μεγαλο-
επιχειρηματίας, πού δὲν εἶχε παν-
τρευτῇ, τὸν ἐπῆρε κοντά του, τὸν
ἐμεγάλωσε, τὸν ἐσπούδασε καὶ τὸν
εἶχε σὰν παιδί του.

Ἡ Φάιν Χόλτνεϋ, πάλι ἦταν βαφτι-
στικὰ τοῦ Κόλντεροπ, ξανθὴ, νο-
στιμώτατη καὶ χαριτωμένη. Καὶ
ἐπειδὴ ὠρῆνε καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὰ
πρῶτα τῆς χρόνια, ὁ πᾶμπλουτος
νονός τῆς τὴν εἶχε ἀναθρέψει μέ-
σα στὸ μέγαρό του, προσφέροντάς της

ὅλα τὰ ἀγαθὰ σὰν νὰ ἦταν κόρη του.

Ὅπως ἦταν φυσικὸ, τὰ δύο καλὰ
αὐτὰ παιδιά, ζώντας μέσα στὸ ἱ-
διο σπίτι, ἀγαπήθηκαν καὶ τώρα
τελευταῖα, μὲ τὶς εὐχὲς τοῦ κυρίου
Κόλντεροπ, εἶχαν ἀρραβωνιαστῇ. Σὲ
λίγους μῆνες θὰ ἐγίνονταν καὶ οἱ γά-
μοι τους.

Ἐκεῖνο ὅμως πού ἀνησυχούσε τὸν
Κόλντεροπ ἦταν ἓνας ἀκράτητος πό-
θος τοῦ Τζῶν, πού ἐννοοῦσε μὲ κάθε
τρόπο νὰ τὸν ἐκπληρώσῃ. Ὁ νεαρὸς
αὐτός, διαβάζοντας διάφορα περιπε-
τειώδη μυθι-
στορήματα, εἶ-
χε τόσο γοη-
τευθῇ, πού πῆ-
ρε τὴν ἀπόφα-
σιν νὰ κάμῃ τὸ
γύρο τοῦ κό-
σμου, ἐπιδίω-
κοντας νὰ δο-
κιμάσῃ ὅλες τὶς περιπέτειες,

πού θὰ μπορούσε νὰ συναν-
τήσῃ ἓνας ἐξερευνητής.

Ὁ θεῖός του εἶχε ἐναντιω-
θῇ στὴν ἀρχὴ, ἀλλὰ μπρὸς τὴν ἐπιμονὴ τοῦ ἀνη-
ψιοῦ του ἄρχισε νὰ ὑποχωρῇ.
Τώρα λοιπὸν, ὅπως εἶπαμε, τὸν ἐφώνησε καὶ τοῦ εἶπε:

— Καὶ πότε θὰ ἤθελες, Τζῶν, νὰ ξεκινήσῃς γιὰ
τὰ πέρατα τοῦ κόσμου;

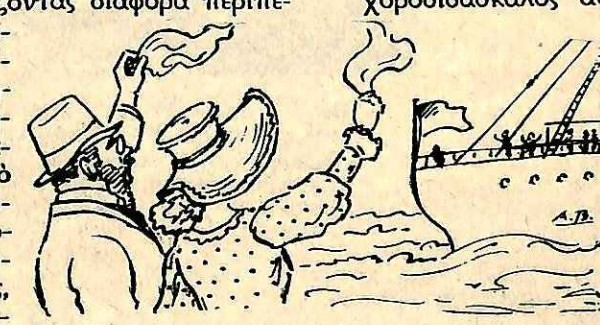
Διαβάζοντας εἶχε γοητευθῇ

Ὁ Μανταλάκης

Ἡ Φάιν

Χαιρετούσαν μὲ τὰ μαντήλια.

Οἱ νέοι Ροβινσῶνες

(Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν)

— Μά... ἂν μοῦ τὸ ἐπιτρέπετε, θεῖε μου, τώρα,
πρὶν ἀπ' τὸ γάμο μου.

— Αὐτὸ μοῦ ἔλεγε καὶ ἐμένα πρὶν ἀπὸ λίγο, εἶπε
θλιμμένη ἡ μὲς Φάιν, πού φανερώθηκε στὴν πόρτα.
— Ναί, θεῖε μου, ἐξήγησε ὁ Τζῶν, γιατί ἄμα
παντρευτοῦμε θὰ εἶναι δύσκολο νὰ φύγω μόνος
μου. Καὶ ὅπως καταλαβαίνετε, σ' ἓνα τόσο περιπε-
τειώδες ταξίδι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ με ἀκολουθήσῃ
ἡ Φάιν. Ἡ μόνη λύσις λοιπὸν εἶναι νὰ πᾶω τώρα.
Πρὶν ἀπ' τὸ γάμο.

— Ἐσὺ, Φάιν, τί λές; τὴ ρώτησε ὁ νονός της.

— Ἐὰν δὲν πάῃ τώρα ὁ Τζῶν, θὰ εἶναι δυστυχι-
σμένος. Νομίζω λοιπὸν ὅτι...

— Ὅτι πρέπει νὰ πάῃ... Καλὰ... Ἀφοῦ συμφωνεῖς
καὶ σύ, μικρὴ μου, ἂς μὴν τὸν ἐμποδίσωμε. Ἀλλ' εἴ-
σαι βέβαιος, ἀνηψιέ μου, ὅτι θὰ μπορέσῃς νὰ κατα-
νικήσῃς κάθε δυσκολία, καὶ δὲ θὰ μετανιώσῃς ὅ,τι
καὶ ἂν σοῦ συμβῇ;

— Βεβαίως, θεῖε μου.

— Ἐχει πολὺ θαρραλέα καρδιά καὶ αὐ-
τὸ εἶναι σπουδαῖο! εἶπε ἡ Φάιν κοι-
τάζοντας μὲ θαυμασμό τὸ μνηστή-
ρα της.

— Ἐστω λοιπὸν, εἶπε ὁ Κόλντεροπ
χαϊδεύοντας νευρικά τὶς φαβορίτες του.
Εἶμαι... σύμφωνος... Τζῶν.

Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα
τὸ «Ὁνειρον», ἓνα ἀπὸ

τὰ καλύτερα ἀτμόπλοια τοῦ ζαπλοῦ-
του ἐπιχειρηματία, ἄρχισε νὰ προετοι-
μάζεται διὰ τὸ μεγάλο ταξίδι τοῦ τολ-
μηροῦ ἀνηψιοῦ του, Τζῶν Μόργκαν.
Πλοίαρχος θὰ ἦταν ἓνας ἱκανώτατος
θαλασσολόκος, ὁ Τόρκοτ.

Μὰ ὁ Τζῶν δὲ θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ
ξεκινήσῃ, χωρὶς τὴ συντροφιά τοῦ ἀ-
γαπητοῦ του χοροδιδασκάλου. Καὶ ὁ
χοροδιδάσκαλος αὐτός ἦταν ὁ Μαν-
ταλάκης. Ἐνας τύπος ἀγαθός,
καλόκαρδος καὶ ἀστείος, πού
ἀπὸ τὰ μικρά του χρόνια ὁ
Τζῶν τὸν εἶχε σχεδὸν καθη-
μερινὰ κοντά του. Γιατί δὲν
ἦταν μόνο χοροδιδάσκαλός
του, ἀλλὰ καὶ ἓνας θαυμάσιος
σύντροφος. Τοῦ διηγόταν
εὐθυμῶς ἱστορίες, καὶ πάντα
ἀκούραστος καὶ προθυμότη-
τος τὸν ἐξυπηρετοῦσε σὲ κά-
θε περίπτωσιν.

Κοντὰ σ' ὅλα τὰ
ἄλλα, ἤξερε ἀπ' ἔξω καὶ ἀνακατωτὰ καὶ τὴν
πρόχειρη μαγειρικὴ, τὴ «μαγειρικὴ τοῦ πο-
δαρίου» ὅπως τὴν ἔλεγε, πράγμα πού πολ-
λὲς φορές, στὶς ἐκδρομὰς τους καὶ στὰ ταξί-
(Συνέχεια εἰς σελίδα 15)

Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Αγιάς με δέματα δι' άπόρους οικογενείας.
Juniors of High school Aghea with gifts for needy families.

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Μεγάρων με δώρα δια τους άσθενείς του 'Ασκληπιείου Ε.Ε.Σ. Βούλας.
Juniors of high school Megara with gifts for the sick children at the R.C Hospital in Voula.

Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολείου Μεγάρων με δέματα δια πτωχούς μαθητάς.
Juniors of 5th Elem. school Megara with gifts for needy schoolmates.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κάτω Ποταμιάς Κιλκίς περιποιούνται τα δένδρα, πού έφύτευσαν.
Juniors of Elem. school Cato Potamea Kilkis looking after the trees they planted.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαζαρίνας Καρδίτσας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Lazarena Karditsa planting trees.

Ε.Σ.Ν. Τραμπαντζείου Γυμνασίου Σιατίστης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Trampatzion High school Siatista planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λεύκτρων Θηβών ισοπεδώνουν την αύλην του Σχολείου.
Juniors of Elem. school Leuktra levelling their playground.

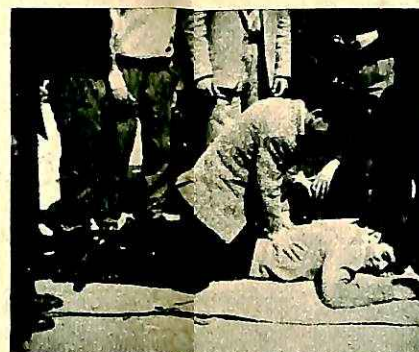
↑ Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνης έτοιμάζουν φορέματα και πλεκτά δια τα άπορα παιδιά.
Juniors of High school for girls Rethymnon making dresses and pullovers for needy children.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Νεοκαισαρείας 'Ιωαννίνων εις τον σχολικόν των κήπον.
↓ Juniors of Elem. school Neokaessareia Jannena in their school garden.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. 'Ακράτας καθαρίζουν τα πεύκα από τις κάμπες.
Juniors of High school Akrata ridding the pine-trees of the caterpillars.

Ε.Σ.Ν. 9ου Γυμν. 'Αρρένων 'Αθηνών ασκούνται εις τας πρώτας βοηθείας.
Juniors of 9th High school for boys Athens practicing in first Aid.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σωχοῦ Λαγκαδά εργαζόμενοι δια την αναδάσωση.
Juniors of 1st Elem. school Sochos working for the reafforestation.

Ε.Σ.Ν. 37ου Δημ. Σχολ. Β'. Περ. 'Αθηνών με δέματα δια τους πλημμυροπαθείς.
↓ Juniors of 37th Elem. school 2nd district Athens with gifts for flood victims.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κεντρίου 'Ιεραπέτρας επισκέπτονται άσθενή συμμαθητήν των.
Juniors of Elem. school Kentre visiting a sick comrade.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γρά-Λυγιάς 'Ιεραπέτρας συσκευάζουν δέματα δια τους πτωχούς του χωρίου.
Juniors of Elem. school Gra-Lygea Ierapetra packing gifts for needy families.

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαντζαβινάτων Κεφαλληνίας διανέμουν δώρα εις τους τροφίμους Φιλανθρωπ. 'Ιδρύματος Αηξουρίου.
Juniors of Elem. school Mantzavenata distributing gifts to the inmates of a Welfare Institution at Lexoure.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηβών φυτεύουν δένδρα.
↓ Juniors of High school Thebes planting trees

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πέτρας Ζαγορίου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Petra Epirus planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημοτικού Σχολείου Κουκουλίων 'Αρτης φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Koukoulia Arta planting trees.

Ε.Σ.Ν. Β'. Δημ. Σχολ. Ξυλοκάστρου Κορινθίας προσφέρουν γεῦμα εις άπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of 2nd El. school Xylocastron Korinth offering lunch to poor comrades

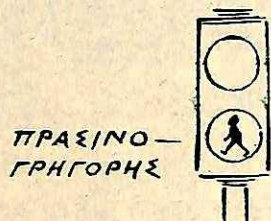
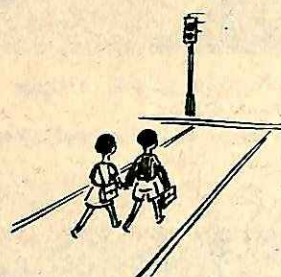

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαοδεκηνού Κιλκίς μεταφέρουν ύλικά δια την περιμάνδρωσιν του αύλογόρου.
↑ Juniors of Elem. school Laodekenon Kilkis working to fence their playground.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βαρβαράτων Χίου εις τον σχολικόν των κήπον.
↓ Juniors of Elem. school Varvarata Chios in their school garden.

Ο ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΙ Ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ

ΠΡΑΣΙΝΟ—
ΓΡΗΓΟΡΗΣ

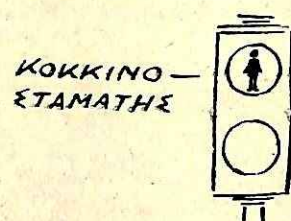
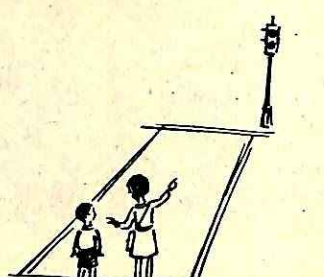
Τώρα λοιπόν, παιδάκια μου, θά πούμε κι άλλο κάτι:—Τους ξέρετε τους φίλους μας Γρηγόρη και Σταμάτη; Είναι τὰ δύο φωτεινά στους δρόμους άνθρωπάκια, πού σ' ένα στυλό απάνω κεί με γρηγοράδα ηλεκτρική όλο και φανερώνονται σέ δυο παραθυράκια.

Τό ένα είναι κόκκινο και πράσινο τό άλλο. Καί γιά τήν «κίνησι» έχουνε ζήλο πολύ μεγάλο. Τώρα τό πράσινο άναψε; Νά, οί πεζοί περνούνε. Έσβυσε αυτό και άναψε τό κόκκινο πιά τώρα; Όλοι άμέσως οί πεζοί στά πλάγια σταματούνε και μόνο τ' αυτοκίνητα περνούν αυτήν τήν ώρα.

Πράσινος είν' ό Γρηγόρης, κόκκινος είν' ό Σταμάτης, και νά τους προσέχη πρέπει κι ό σωφέρ και ό διαβάτης.

Τό λοιπόν και σεις, παιδάκια, προσοχή στά δυο άνθρωπάκια: Μόλις φέξη ό Σταμάτης, παρευθύς νά σταματάτε. Μόλις φέξη ό Γρηγόρης, γρήγορα άντικρύ περνάτε.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΚΟΚΚΙΝΟ—
ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Θρύλοι και Παραδόσεις

Τ' άχνάρια του Βουκεφάλα

Ό παππούς, σάν άπόφαγε και δροσίσθηκε με τό κρύο νερό τής στάμνας, πού τοῦφεραν τὰ δυο του εγγονάκια, σφόδρῃσε τὰ μεγάλα του μουστάκια με τήν αντίστροφη του χεριού.

Αίτλα, ό Φάνης, ένα δεκάχρονο άγόρι, άκούμπησε στο δεξί γόνατο του παππού, ενώ άπ' τήν άλλη μεριά ή Δένη, ή μικρότερη εγγονή, σταμάτησε τίς άτέλειωτες έρωτήσεις, γιά ν' άκούσουν τή διήγησι του παππού, πού πρό όλίγου τους ύποσχέθηκε.

Τά λόγια του παππού, πού άρχισαν τώρα νά ήχουν εύχάριστα άργά-άργά, μάγευσαν τους δυο μικρούς άκροατές.

Στά πολύ παλιά χρόνια σ' αυτόν έδώ τόν τόπο ζούσαν οί πρόγονοί μας ήσυχα κι εϊρηνικά. Δούλευαν τὰ χωράφια και φρόντιζαν τίς φαμιλιές τους. Είχαν ό έναν βασιλιά, πού έμενε σέ μία πόλι όμορφη, μέρες μακριά από δώ.

Ό Μεγαλέξανδρος, έτσι έλεγαν τόν βασιλιά, έκυβερνούσε τό κράτος

Μή φοβάσαι τους έχθρούς, πού σου έπιτίθενται. Νά φοβάσαι τους φίλους, πού σέ κολακεύουν.

ΟΜΠΡΕΚΟΝ

ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

με σύνεισι και δικαιοσύνη, πού όλοι τόν άγαπούσαν και τόν καμάρωναν, γιατί ήταν όχι μόνο καλός άρχηγός, αλλά και γενναίο παλληκάρι.

Κανένας έχθρός δέν τολμούσε νά παραβιάση τὰ σύνορά μας. Όλοι έτρεμαν τ' όνομά του.

Μιά μέρα όμως, ένας κακός γείτονας, πού ζήλευε τή δόξα μας κι επιθυμούσε τή γή μας, ξεκίνησε από τό βοριά και με μιλιούνια στρατό μπήκε στόν τόπο μας και έφθασε ως έδώ. Άκριβώς ως έδώ. Αίγοι ήταν οί δικοί μας φρουροί κι όσο κι αν προσπάθησαν νά τους διώξουν δέν μπόρεσαν.

Έστειλαν τότε μήνυμα στο βασιλιά, νά στείλη βοήθεια, γιατί τή σιλαβιά ό Έλληνας δέν τήν άντέχει. Χωρίς τή λευτεριά δέν μπορεί νά κάμη ούτε ώρα.

Ό πόλεμος συνεχίζονταν κι ή μάχη ήταν άμφιροπη, όταν πάνω από τή Μεγάλη Ράχη ξεπρόβαλε ένας καβαλάρης.

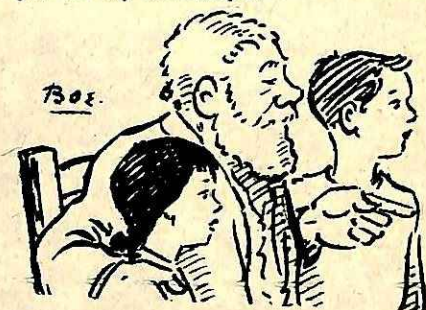
Μά τί λεβέντης ήταν αυτός! Άστραφτε ή πανοπλία του κι έλαμπε τό πρόσωπό του σάν τόν ήλιο. Και κείνο τ' άλογό του! Ένα άλογο ψηλό, ως επάνω. Πελώριο. Δέν έτρεχε, πετούσε.

Σάν τόν είδαν οί δικοί μας τόν γνώρισαν. Γέμισε ή καρδιά τους θάρρος και δύναμι. Κι όλοι μ' ένα στόμα άρχισαν νά ζητωκραυγάζουν και

νά χαιρετούν τόν λατρευτό βασιλιά.

Κατέβηκε καλπάζοντας ό Μεγαλέξανδρος και στάθηκε γιά λίγο σέ κείνο εκεί τό ύψωμα. Τό ποτάμι μπροστά του, πού χώριζε τους δικούς μας από τόν έχθρό, έκυλούσε ήσυχα τὰ νερά του.

Άπ' άντίκρου οί βάρβαροι βαρούσαν βροχή τὰ βέλη. Έβαλε τό χέρι στο μέτωπο με άνοιχτή τήν παλάμη γιά νά δη καλλίτερα.

— Έκεί πού πάτησε τό άλογο, άφησε άχνάρια εκείνες εκεί τίς τρύπες.

Ύστερα δίνει μιά με τό μαστίγιο στο άλογό του και τότε άλογο και καβαλάρης βρέθηκαν με μιάς άντίπερα. Έκεί πού πάτησε τ' άλογο άφησε άχνάρια εκείνες εκεί τίς τρύπες, πού μαρτυρούν τό πέρασμά του. Άν πήτε γιά τους έχθρούς; Έγιναν άφαντοι και ούτε ξαναφάνηκαν.

Φυτέψετε όσο μπορείτε περισσότερα δένδρα. Προσφέρετε πολύτιμον ύπηρεσίαν εις τόν έαυτόν σας και τήν πατρίδα.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

(Αφιερωμένο στους άθάνατους νεκρούς)

Άπό βροντές και χαλασμούς, πού σειούν σκληρά τή χώρα κι από φωτιές και σίφουνες και θρήνων τή βοή, προβάλλει όδομέτωπη μιά κόρη λευκοφόρα με όρσσερό χαμόγελο, γεμάτη φώς, ζωή.

Στά ούράνια, στά φανταχτερά παλάτια άγάλια φτάνει κι ό ήλιος άπ' τή λάμψη της τρέμει γιά νά χαθή. Φορεϊ όραίο δάφνιο στήν κεφαλή στεφάνι, Βαστά στο χέρι όλόχρυσο και κοφτερό σπαθί.

Δέν πήρε κάπνα άπ' τους καπνούς ούτε βαφή από αίμα μόνον του κόσμου άρπαξε τή χαρωπή θωριά. Ω!! Είναι τής Ελλάδος μας και γέννημα και θρέμα είναι ή κόρη, πού τήν λέν οί κόσμοι ΛΕΥΤΕΡΙΑ...

ΟΙ ΝΕΟΙ ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ

(Συνέχεια από σελίδα 11)

δάκια τους, είχε άποδειχτή κάτι παραπάνω από χρήσιμο.

Πώς λοιπόν μπορούσε ό κύριος Μανταλάκης νά λείψη από τό μεγάλο ταξίδι, πού προετοιμαζόταν τώρα; Άλλά δέν σ' άς περιγράψαμε άκόμη τὰ χαρακτηριστικά του. Κοντός, χοντρός κι άεικίνητος, ή άκριβέστερα μιά πελώρια κοιλιά πάνω σέ δυο μικροσκοπικά ποδαράκια, πού δέν έμεναν ούτε στιγμή στήν ίδια θέση. Αυτό ήταν άραγε από επαγγελματική συνήθεια, άφου ήταν χοροδιδάσκαλος, ή μήπως τὰ πόδια του διαμαρτύρονταν, γιατί έσήκωναν μιά τόσο βαρεία μπάλλα;... Πάντως, είτε τό ένα συνέβαινε είτε τό άλλο τό βέβαιο ήταν ότι ό περίφημος μίστερ Μανταλάκης θά συνώδευε τόν Τζών στο μεγάλο αυτό ταξίδι.

Σέ λίγες, μέρες λοιπόν, οί έτοιμασίες είχαν συμπληρωθή. Καί στις 10 'Ιουνίου τό «Όνειρο» ξεκινούσε άπ' τό λιμάνι του Άγίου Φραγκίσκου, ενώ από τήν προκυμαία ό Κόλντεροπ κι ή Φάιν χαιρετούσαν με τὰ μαντήλια τους τόν Τζών και τό Μανταλάκη, πού τους χαιρετούσαν κι αυτοί κατασυγκινημένοι πάνω από τό κατάστρωμα.

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

(Συνεχίζεται)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ

ΤΑ ΚΑΡΟΤΑ

Τρώτε καρότα. Σίδηρο, καθώς κι άλλα πολλά συστατικά έχουν καλά, κι' έχουν άκόμη μέσα τους και ίχνη από μαγγάνιο, πούναι λαμπρό συστατικό και πάρα πολύ σπάνιο.

Με όσπρια και χορτόσους πε πάνε πολύ ώραία, μά και με όλα τὰ βραστά κάνουν χρυσή παρέα!

Στόν τόπο μας δέν τ' άγατούν και τόσο τὰ καρότα, όμως οί ξένοι τάχουνε γιά φαγητό άπ' τὰ πρώτα.

Άλλά γιά λόγους ειδικούς άπαγορεύονται άυστηρώς στους διαβητικούς.

Η ΓΙΑΓΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Άλέξανδρος
Μαυροκορδάτος

Νοέμβριος του 1822. Οί δυο Τούρκοι πασάδες, ό Βρυώνης κι ό Κιουταχής, απέκλεισαν τό Μεσολόγγι από τήν ξηρά, ενώ συγχρόνως μιά τουρκική άρμάδα τό απέκλεισε άπ' τή θάλασσα.

Ό Μαυροκορδάτος και ό Μάρκος Μπότσαρης, πού είχαν καταφύγει εκεί με τὰ λείψανα τής καταστροφής του Πέτα, μόλις 360 άνδρες, απέκρουσαν τίς πρώτες έχθρικές έπιθέσεις.

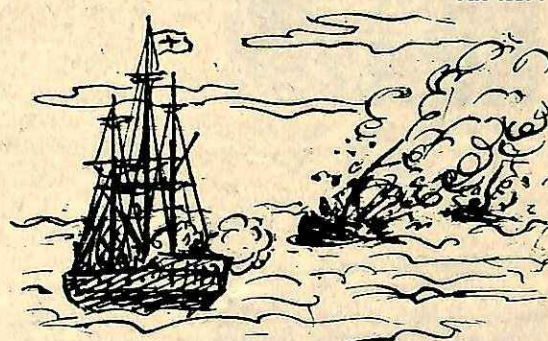
Τότε οί Τούρκοι σκέφθηκαν νά έλθουν σέ συμβιβασμό με τους πολιορκουμένους και άρχισαν τίς διαπραγματεύσεις, τίς όποιες οί Έλληνες παρέτειναν έπίτηδες, έως ότου ό Μιαούλης, με μερικά Ύδραϊκά και Σπετσιώτικα καράβια, έφθασε εκεί, διέλυσε τήν άρμάδα κ' έδωσε τρόφιμα και πολεμοφόδια στήν πόλι. Έτσι, οί διαπραγματεύσεις διακόπηκαν και οί Έλληνες όπλαρχηγοί παρήγγειλαν στους βαρβάρους, όπως ό άρχαίος Λεωνίδας:

«Άν θέλετε τόν τόπο μας, έλάτε νά τόν πάρετε».

Ύστερα άπ' αυτό οί Τούρκοι, έξουθενωμένοι πιά, άποφάσισαν νά έπιτεθούν τήν νύκτα των Χριστουγέννων. Τό σχέδιό τους όμως έγινε γνωστό και ή έπίθεση εκεί κατέληξε στήν τελική καταστροφή τους. Κ' έβυσαν εύθύς τήν πολιορκία κ' έφυγαν πανικόβλητοι, αφήνοντας εκεί 10 κανόνια και ό,τι άλλο είχαν μαζί τους.

Μάρκος Μπότσαρης

KIMΩN

ΝΙΚΗ

«Όταν είσαι λησμονημένος ή παρημελημένος ή σκοπίμως έκμηδενισμένος και μειδιάς έσωτερικώς ύπερήφανος διά τήν ύβριν. Αυτό είναι νίκη».

Όταν ύπομένης πᾶσαν, άταξίαν, πᾶσαν άνωμαλίαν πᾶσαν άπροσεξίαν εις χρόνον και τόπον, πᾶσαν ένόχλησιν. - Αυτό είναι νίκη».

ΤΟ ΓΑΛΑ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Η Εριφύλη σήμερα στο σχολειό έχει σοβαρές αντιρρήσεις. Συνωμιλούσε με τη συμμαθήτριά της, την Αφροδίτη για το γάλα, πού ήπιε το πρωί.

— Ήπια ένα μεγάλο ποτήρι γάλα από την κατσικά μας, όπως ήταν ζεστό μόλις το άρμεξε η μητέρα μου.

— Έτσι, χωρίς να το σουρώση; ρώτησε η Αφροδίτη.

— Τι έννοεις με αυτό; είπε η Εριφύλη.

— Νά, η δική μου η μητέρα, κάνει το άρμεγμα κάθε πρωί και άρχισε να διηγείται τα καθήκαστα.

— Πρώτα-πρώτα, Εριφύλη μου, φέρνει την κατσικά έξω από το στάβλο. Όταν βρέχει, τη φέρνει κάτω από ένα υπόστεγο, πού έχει τοποθετήσει ο πατέρας τα γεωργικά εργαλεία του και εκεί τη δένει.

— Και γιατί αυτό, Αφροδίτη;

— Κάποτε, πού την ήρωτησα, μου άπάντησε να πάρη άέρα και

να φύγουν οί μυρωδιές της. Γιατί, ή κατσικά πάντα, έχει μιá βαρειά μυρωδιά, πού την μεταδίδει στο γάλα, ενώ στον καθαρόν άέρα ή μυρωδιά αυτή φεύγει.

Έπειτα είδα και κάτι άλλο, πού παραξενεύτηκα. Παίρνει ένα σφουγγάρι με καθαρό νερό και σαπουνάδα και πλένει τούς μαστούς της κατσίκας. Τούς σκουπίζει, ρίχνει λίγο χορτάρι στην κατσικά μας για να άπασχολήται και κατόπιν τέλος την άρμέγει.

Τό γάλα πού πίνουμε, λέει ή μητέρα, πρέπει νάναι πολύ καθαρό από σκόνες και άκαθαρσίες, αλλά πρό παντός από τα διάφορα μικρόβια, τα όποια στην άρχή, μόλις άρμεχθή το γάλα είναι λίγα, αλλά κατόπιν πολλαπλασιάζονται. Και για να αφαιρέσουμε τις σκόνες και τις άκαθαρσίες, πρώτα πλένουμε τούς μαστούς της κατσίκας με σαπουνί και νερό και κατόπιν, άφου άρμέξουμε, σουρώνουμε το γάλα από τουλπάνι, πάλιν μέσα σε δλοκάθαρο δοχείο. Έτσι όταν είναι καθαρό, δέν είναι δύσκολο βέβαια να το πιούμε, αλλά δέν πρέπει. Χρειάζεται να το βράσουμε καλά, ώστε να σκοτωθούν και τα βλαβερά μικρόβια, όπως είναι της φθίσης, της σκαρλατίνας, του μελιταίου πυρετού και πολλών άλλων άσθενειών. Τότε πλέον το γάλα, είναι ακίνδυνο.

— Όλα αυτά τα κάνει ή μητέρα σου; έρώτησεν ή Εριφύλη. Έγώ είδα τον παππού μου στο μαντρί να άρμέγει το γάλα από τα πρόβατα, πού βόσκει, και να το πίνει.

— Και αυτό μου το είπεν ή μητέρα. Στην έξοχή όμως, δέν υπάρχουν τόσα μικρόβια και σκόνες βλαβερές, γιατί δέν μπορούν να πολλαπλασιασθούν εύκολα. Ο άέρας είναι καθαρός και δέν μπορούν να προχωρήσουν. Μπορείς να το πιής το γάλα άβραστο. Τότε μάλιστα είναι και πιο άφέλιμο, γιατί με το βρασμό καταστρέφονται μερικές ουσίες του. Ένώ στο στάβλο, στο σπίτι, πάντα υπάρχουν περισσότερα μικρόβια, γιατί και πάντα υπάρχουν άκαθαρσίες. Δέν παρατήρησες καμμιά φορά, πού το γάλα, όταν είναι ζεστό, παίρνει εύκολα μυρωδιά;

Έπρεπε να ξέρης Εριφύλη, ότι το γάλα μόλις άρμεχθή, πρέπει να άπομακρυνθή από το στάβλο και άν μās είναι εύκολο την άνοιξη, το καλοκαίρι και το φθινό-

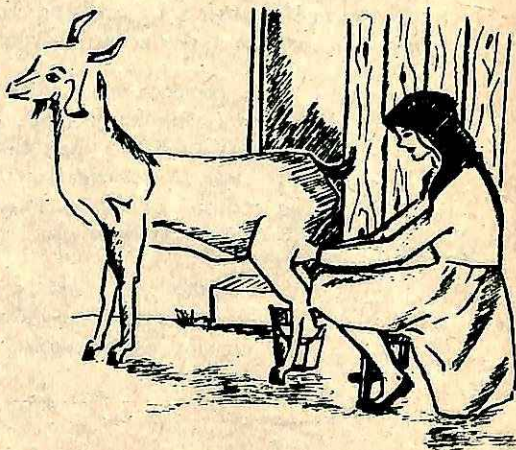
πωρο, πού υπάρχει σχετική ζέστη, μετά το σούρωμα, το γάλα πρέπει να το τοποθετούμε, άν έχωμε ψυγείο, μέσα σ' αυτό. Αν όχι, το δοχείο, πού το έχωμε, να το βάλωμε μέσα σε κρύο νερό. Αν το άφήσωμε στο ύπαιθρο και είναι ζεστό και υπάρχει ζέστη ή τα δοχεία είναι άκάθαρτα, το γάλα θα κόψη, ενώ, μετά το βράσιμο και το κρύωμα, δέν παθαίνει άπολύτως τίποτε και είναι δυνατόν να διατηρηθή.

Έχτύπησε το κουδούνι και οί δυό φιλενάδες μπήκαν στην αίθουσα διδασκαλίας, αλλά ή Εριφύλη είχε σοβαρές αντιρρήσεις. Μετά το μάθημα ρώτησε τη δασκάλα της, άν δσα της είπεν ή Αφροδίτη, ήταν σωστά.

— Και βέβαια, είναι πολύ σωστά και πρέπει και σύ, Εριφύλη, να τα μεταβιβάσης, όταν σχολάσης, στη μητέρα σου, για να τα εφαρμόση. Το γάλα πρέπει να το πίνετε καθαρώτατο, γιατί τότε ώφελεί πάρα πολύ. Είναι ή πρώτη τροφή κάθε θηλαστικού ζώου και συνεπώς και του ανθρώπου, τροφή υγιεινή, εύκολοχώνευτη και θρεπτική, πολύ κατάλληλη για τα μικρά ζωντανά. Δέν παθαίνουν τίποτε και τρέφονται πολύ καλά με μόνον το γάλα, ως ότου άρχίσουν να τρώνε χλωρό χορταράκι. Γι' αυτό και όλα τα μικρά ζώα, χρειάζεται να τρών το γάλα της μητέρας των επί 45 ήμέρες και μάλιστα άγνό, άπ' ευθείας από τούς μαστούς της.

Και σεις, όταν είστε μικρά, το θηλάζετε από τα στήθη της μητέρας σας άπ' ευθείας.

Τότε πλέον επέισθηκε ή Εριφύλη και υποσχέθηκε να ζητά τέτοιο γάλα καθαρό από τη μητέρα της.

Στη Σίτυλο, τη μυθική χώρα των Λυδών, ήταν βασιλιάς, ο Τάνταλος, ένας από τούς πιο ισχυρούς και πλούσιους ήγεμόνες του κόσμου. Τα πλούτη του ήταν άμέτρητα και μόνο ο θρυλικός βασιλιάς Μίδας, μπορούσε να καυχηθί ότι είχε περισσότερα. Μετά

Πήρε κρυφά άμβροσία και νέκταρ

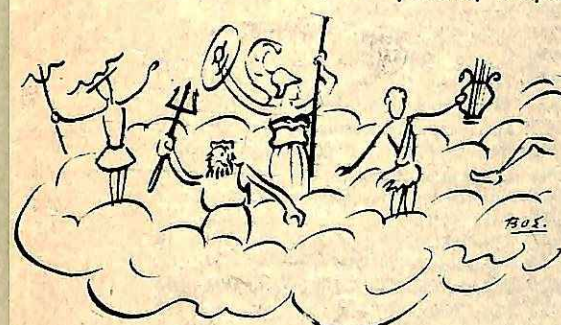
από τούς Όλύμπιους θεούς ήταν ο πιο εύτυχιμένος θνητός του κόσμου. Είχε και την εύνοια των θεών, πού τον δέχονταν να παρακάθεται στο τραπέζι τους.

Και κάποια μέρα, πήρε κρυφά από το τραπέζι των θεών άμβροσία και νέκταρ, τα έφερε στους ανθρώπους και τούς φανέρωσε τί γινόταν επάνω στον Όλυμπο.

Οί θεοί, μ' όλο πού ήξεραν τί είχε κάνει ο προστατευόμενός τους, έκαναν πώς δέν κατάλαβαν τίποτε.

Ο Τάνταλος είχε γιό τον Πέλοπα και κόρη τη Νιόβη. Ήταν αγαπημένα μεταξύ τους, φρόνιμα και υπάκουα παιδιά.

Την πανώρηα και ζηλευτή κόρη του, την όμορφη Νιόβη, την πάντρεψε ο Τάνταλος με τον εξακουσμένο βασιλιά των Θηβών Αμφίονα. Η ζωή όμως της νέας βασίλισσας ήταν γεμάτη πίκρες,

Πετάχτηκαν οί δώδεκα άθάνatoi.

γιατί από τη μεγάλη περηφάνεια της έχασε μέσα σε λίγη ώρα τούς έξι γιούς και τις έξι θυγατέρες της. Αλλά κι ο Πέλοπας έπεσε θύμα του σκληρόκαρδου και άπηνου πατέρα του. Και να πώς:

ΤΑΝΤΑΛΟΣ

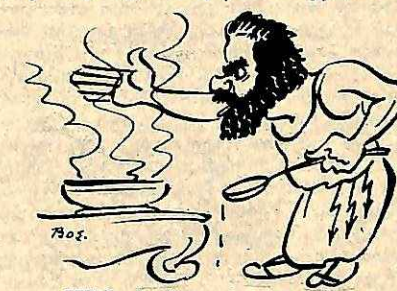
ΚΩΝ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ
Έπιθεωρητού Δημ. Σχολείων

Μα μέρα ο Τάνταλος είχε προσκαλέσει σε συμπόσιο τούς 12 θεούς του Όλύμπου. Η προετοιμασία ήταν πραγματικά βασιλική και σ' ανάκτορα ή κίνησι πολύ μεγάλη.

Κάποια στιγμή ο Όλυμπος άντάριασε, άστραψε και βρόντησε κι ένα σύννεφο κινήθηκε κι έφτασε στη Σίτυλο. Απ' αυτό το σύννεφο πετάχτηκαν μεγαλόπρεποι κ' επιβλητικοί οί δώδεκα άθάνatoi.

Οί δούλοι έπεσαν κάτω από το θάμνωμα και το φόβο.

Τα τραπέζια ήταν στρωμένα με κάθε λογής φαγητά. Σε μιá στιγμή όμως πού τούς πρόσφεραν κρέας, οί θεοί υπεχώρησαν γεμάτοι φρίκη, χωρίς να τολμήσουν ν' άγγίξουν το φαγητό. Μονάχα ή Δήμητρα, άπορροφημένη από τη μεγάλη της λύπη για το χαμό της

— Ήρθε ή ώρα να τιμωρηθής...

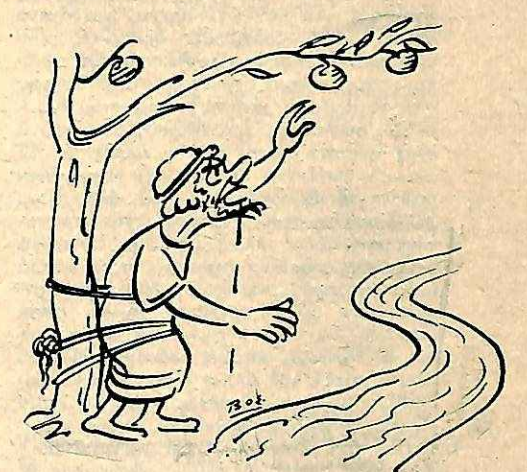
Περσεφόνης, της μοναχοκόρης της, άπλωσε το χέρι κι άρχισε να τρώγη. Ήταν μιá πλάτη από το κρέας, πού της πρόσφεραν.

Ο τρομερός και παντοδύναμος Δίας σηκώθηκε τότε γεμάτος όργη κι άρχισε να λήη στον Τάνταλο αυτά τα βαριά λόγια:

— Είναι άνήκουστο αυτό πού έκαμες, ω άφρονα πατέρα! Τί φωλιάζει μέσα σ' αυτά τη στήθη κι έσφαξες το μονάκριβο γιό σου και τον πρόσφερες σε μās, πού είχαμε την άπρονοησία να σε καλούμε στο τραπέζι μας και να τρώς μαζί μας; Δέν έφτανε ή άτιμία, πού έκανες να κλέψης από το τραπέζι μας άμβροσία και νέκταρ και να φανερώσης στους ανθρώπους δσα γίνονται στον Όλυμπο; Ήρθε όμως ή ώρα να τιμωρηθής για όλα σου τα κακουργήματα.

Τέλος, γυρίζοντας στον φτεροπόδαρο Έρμη, έδωσε διαταγή να ξαναδώση ζωή στον Πέλοπα, κολλώντας τα κομμάτια του σώματός του και φτιάχνοντας την πλάτη, πού έφαγε ή Δήμητρα, από έλεφαντοκόκκαλο.

Ο Έρμης άρχισε άμέσως το έργο του και σε λίγο ο Πέλοπας ήταν και πάλι ζωντανός.

Αυτό ήταν το μαρτύριο του Ταντάλου

Έπειτα άπ' αυτό οί θεοί γύρισαν άμέσως στην αιώνια κατοικία τους. Από εκεί έδωσε διαταγή ο Δίας να γκρεμίσουν τον άφρονα Τάνταλο στα σκοτεινά και άνήλια βάθη του Άδη, όπου άρχισε το φοβερό μαρτύριο του βασιλιά της Λυδίας.

Πείνα και δίψα θέριζε τα σωθικά του και ποθούσε πότε να είχε μιá γουλιá δροσερό νερό και πότε ένα κομμάτι ψωμί. Μπροστά του βρίσκονταν όλα τα άγαθά. Ένα ποταμάκι με γάργαρο και δροσερό νερό κυλούσε στα πόδια του, μα όταν έσκυβε να δροσίση τα φλογισμένα χείλη του το ποταμάκι, σαν να φοβόταν κι αυτό, τραβιόταν μακριά και χανόταν. Πιο κεί πάλι ένα σωρό ζηλευτά φρούτα του έκαναν πιο μαρτυρική κι άνυπόφορη την πείνα του. Γιατί, μόλις άπλωνε τα χέρια του να πάρη ένα, εκείνα σαν να είχαν ζωή, σαν να καταλάβαιναν, μάκραιναν όλο και πιο πολύ.

Αυτό ήταν το μαρτύριο του Ταντάλου, πού τόση άγνωμοσύνη έδειξε στους θεούς, και τόσο άκαρδα φέρθηκε στο άθώα παιδί του.

(Ακολουθεί)

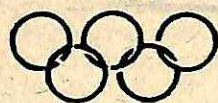
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ποταμού Νευροκοπίου προσφέρουν τās υπηρεσίας των εις το μαθητικόν κουρείον.

Juniors of Elem. School Potamos cutting the hair of their Schoolmates.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Μουζακίου με δώρα δι' άπόρους οικογενείας.

Juniors of high school Mouzakion with gifts for needy families.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Θα φθάση τα 63 μέτρα το ρεκόρ της δισκοβολίας ;

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Δέν πέρασε ένας χρόνος από τότε, που γράφαμε για ένα καινούργιο φαινόμενο στον διεθνή αθλητικόν όριζοντα, τον θαυμάσιο δισκοβόλο Σιλβέστερ, που πρώτος στον κόσμο ξεπέρασε τα 60 μέτρα στη δισκοβολία και νά τώρα, που έχουμε νά μιλήσουμε για άλλους δυό, που ό ένας πέρασε τα 61 και ο άλλος τα 62 μέτρα! Φαίνεται λοιπόν, ότι είναι απίστευτες οι δυνατότητες του ανθρώπου σε ώρισμα τουλάχιστον αγωνίσματα. Είχαμε είπη κι άλλη φορά γι' αυτά τα περίφημα «όρια», μπροστά στα όποια και οι υπεραθληταί ακόμη διήθεν θα σταματούσαν μή μπορώντας νά τα ξεπεράσουν. Τα «όρια» αυτά τα είχαν όρισει σε διάφορες εποχές διάσημοι ειδικοί, προπονηταί και άλλοι σπουδαίοι αθλητικολόγοι. Κι αυτά μόν, που έλεγαν πριν 10 και 20 χρόνια φαίνονται τώρα κωμικά αν όχι ανόητα. 'Αρκεί νά σημειωθώ, ότι πριν 15 χρόνια πολλοί ήσαν αυτοί, που υπεστήριζαν σοβαρά, ότι κανένας άνθρωπος στο μέλλον δέν θα μπορέσει νά φθάση τα 19 μέτρα στην σφαιροβολία, τα 58 μέτρα στην δισκοβολία ή τα 68 στην σφυροβολία, για νά περιορισθούμε σε μερικά μόνον αγωνίσματα των ρίψεων, επειδή ένα απ' αυτά θα μās άπασχολήση σήμερα.

'Αλλά και πριν 2-3 χρόνια ακόμη δέν υπεστήριζαν πολλοί ειδικοί με φανατισμό, ότι είναι αδύνατον ό άνθρω-

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΦΩΝΑ

(Συνέχεια από σελίδα 9)

παντικά. Μιά δε περιδεία τους διαρκεί συνήθως 3 εβδομάδες.

Τό σύνολον των εξόδων, που απαιτούνται δι' ένα τέτοιο ταξίδι, υπερβαίνουν τις 500.000 δρχ!!! Μόνον έαν τό άλιευμα υπερβαίνη τους 300 τόννους, ή τοποθέτησις αυτή του κεφαλαίου θα άποσβεσθή και θα άποφέρει και σημαντικά κέρδη εις τόν έπιχειρηματίαν, άλλως ή ζημία θα είναι μεγάλη.

Και όμως, πρό όλίγων σχετικα έτών, τό ταξίδι αυτό έγινετο εις τήν τύχην. Σήμερα όμως ή επιχείρησις αυτή είναι 100 % εξησφαλισμένη, χάρις εις τά βοηθητικά μέσα, που έθεσεν ή Τεχνική εις τήν διάθεσιν των ψαράδων.

Δ. Γ. ΠΑΠΠΑΣ

Ε.Σ.Ν. Γ' Δημοτ. Σχολ. Μεσσήνης πλέκουν διά τούς πτωχούς.
Juniors of 3rd Elem. school Messene knitting in favour of needy children.

πος νά φθάση τα 60 μέτρα στην δισκοβολία και τα 70 στην σφυροβολία; Νά λοιπόν κι όλας, που και τα 62 μέτρα περάστηκαν στην δισκοβολία και τα 20 μέτρα στην σφαιροβολία και τα 70 στην σφυροβολία. 'Ας δούμε όμως τί έγινε στην δισκοβολία μετά τόν 'Αμερικανό Σιλβέστερ, που πέρασε απ' τόν αθλητικόν όριζοντα σαν διάτταν άσπτή, αφού πρώτος αυτός στον κόσμο ξεπέρασε πέρυσι τό «φράγμα» των 60 μέτρων εξαπολύοντας τόν δίσκο στα 60 μ. 56 και μετά στα 60 μ. 72.

Με τούς πρώτους μήνες του 1962 ό 'Αμερικανός 'Αλ 'Ερτερ έξεσφενδόνισε τόν δίσκο στα 61μ. 10 καταρρίπτοντας έτσι τό άπλησίαστο, όπως φαίνονταν πριν λίγους μήνες τότε, παγκόσμιο ρεκόρ του Σιλβέστερ. 'Η έκπληξις όμως ήλθε μετά λίγους μήνες. Και συγκεκριμένα τόν περασμένο 'Ιούλιο, που ό Ρώσος Τρουσένιεφ έχάρισε για πρώτη φορά τό παγκόσμιο ρεκόρ της δισκοβολίας στην πατρίδα του φθάνοντας τα 61 μ. 64 και βελτιώνοντας κατά 54 εκατοστά τήν έπίδοσι του 'Ερτερ. Τό γεγονός προκάλεσε μεγάλη εντύπωσι, γιατί στο άγώνισμα της δισκοβολίας οι 'Αμερικανοί ήσαν άκαταμάχητοι κι έπειτα οι Ρώσοι δέν είχαν ποτέ άναδείξει δισκοβόλο παγκοσμίον προβαλής. Τό σπουδαιότερο όμως ήταν, ότι κι οι Ρώσοι δέν περίμεναν ποτέ τέτοια έπιτυχία απ' τόν Τρουσένιεφ. Γιατί ό Βλαδίμηρος Τρουσένιεφ ήταν παλαιός δισκοβόλος, που ή εξέλιξις του είχε σταματήσει πριν έξη χρόνια. Συγκεκριμένα ό Τρουσένιεφ ήταν τό 1954 ό 88ος δισκοβόλος της Ρωσίας με βολήν 43μ. 03. Τόν επόμενο χρόνο έφθασε τα 49μ. 34 και τό 1956 τα 55 μέτρα. 'Ηταν τότε 2ος στη χώρα του, μετά τόν Γκριμάλκα και 7ος στον κόσμο. 'Υστερα όμως έγκατέλειπε τήν ενεργό δράσι για δυό χρόνια και έπανήλθε πρόπερι. Στους 'Ολυμπιακούς άγώνες όμως της Ρώμης άπέτυχε οικτρά με μία βολή 52μ. 93, που τόν κατέταξε 15ον.

Ξαφνικά πέρυσι, όταν τόν ανέλαβε ένας διάσημος προπονητής, ό 'Αλεξέγιεφ, τόν ανέβασε στην πρώτη κλίμακα των δισκοβόλων όλου του κόσμου. 'Ο 'Αλεξέγιεφ του ύποσχέθηκε μεγάλη βελτίωσι, αν πειθαρχούσε στις έντολές του και δεχόταν νά κάνει τήν προπόνησι, που θα τόν υπέβαλε. 'Ετσι κι έγινε. 'Ο έξαίρετος αυτός προπονητής ύποχρέωσε τόν μαθητή του, που είναι 31 χρονών, ζυγίζει 108 κ. και έχει ανύστημα 1μ.90, νά γυμνασθή όλο τόν περασμένο χειμώνα έντατικά στην άρσι βαρών και στην ένόργανο γυμναστική. Με τήν 'Ανοιξι ό Τρουσένιεφ μόλις πρωτόρριξε δίσκο έφθασε τα 57μ. 99, που του έδωσαν τόν τίτλο του πρώτου δισκοβόλου στη χώρα του. Δέν πέρασαν όμως 20 μέρες κι ό συμπατριώτης του Μπουκάντσεφ τόν άπογοήτευσε ρί-

χνοντας 59μ. 47! 'Ο Βητόφ 'Αλεξέγιεφ όμως επέμενε και ένέτεινε τόν ρυθμό των προπονήσεων του μαθητού του. 'Ετσι στις 8 Μαΐου ό Τρουσένιεφ στο Λένινγκραντ έρριξε 58μ. 14, μετά 10 μέρες στο Κίεβο 58. 83, μετά τρεις μέρες στην 'Οδησσό 57μ. 62 και στις 25 Μαΐου στο Σαράτωφ 59μ. 85! Με τήν βολή αυτήν είχε άποσπάσει τό Ρωσικό ρεκόρ από τόν Μπουκάντσεφ κι είχε πλησιάσει τό Πανευρωπαϊκό του Πολωνού Πιατκόφσκυ (60μ. 47). Αυτό άναπτέρωσε τό ήθικό του και πραγματικά στους άγώνες των Τεχνικών Σχολών της Σοβ. 'Ενώσεως στο Λένινγκραντ κατέρριψε τό παγκόσμιο ρεκόρ του 'Ερτερ με 61μ. 64!

'Ο 'Αμερικανός 'Ολυμπιονίκης 'Ερτερ μόλις έμαθε για τόν άθλο του Τρουσένιεφ έπενε ότι είχε έκτιμήσει τις ικανότητες του Ρώσου δισκοβόλου, αλλά δέν περίμενε τόσο ραγδαία εξέλιξι. Πάντως, πρόσθεσε, ότι τό ρεκόρ του δίσκου μπορεί ακόμη νά βελτιωθώ πολύ κι ότι πίστευε, ότι έφέτος θα πραγματοποιούσε έπίδοσις γύρω στα 63 μέτρα. 'Ο άθλος του Τρουσένιεφ, κατέληξεν ό 'Ερτερ, μου δημιουργεί τήν ύποχρέωσι νά έντεινω τις προσπάθειές μου. Μετά μία εβδομάδα ό 'Ερτερ έκανε τήν πρώτη του προσπάθεια νά ξαναπάρη τό ρεκόρ του, αλλά δέν πέτυχε, γιατί έρριξε «μόνο» 60μ. 85. Στην δεύτερη όμως προσπάθειά του κατά τά τέλη 'Ιουνίου στους άγώνες 'Ηνωμένων Πολιτειών - Πολωνίας, που έγιναν στο Σικάγο, ξανακέρδισε τήν παγκόσμιο έπίδοσι με τήν καταπληκτική βολήν 62 μ. 446. 'Αξίζει νά σημειωθώ ότι ό 'Ερτερ παρ' όλίγον νά μην είχε μετάρχει των άγώνων αυτών, γιατί είχε τραυματισθώ ελαφρά, ενώ έπιδιδόταν πρό ήμερών στην άρσι βαρών.

'Ετσι ό Τρουσένιεφ δέν κατώρθωσε νά κρατήσει τό παγκόσμιο ρεκόρ της δισκοβολίας για τήν Ρωσία ούτε για ένα μήνα...

'Αν σās ένδιαφέρει νά μάθετε ποιοί ήσαν οι κάτοχοι του παγκοσμίον ρεκόρ της δισκοβολίας απ' τό 1912 μέχρι σήμερα, μπορείτε νά τό ίδιτε στον παρακάτω πίνακα:

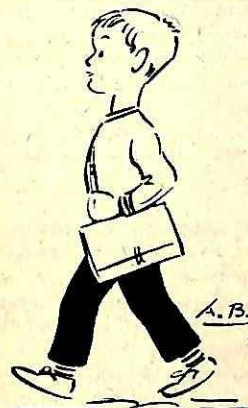
1912 Ντάνκαν (ΗΠΑ)	47μ.58
1924 Λιμπ (ΗΠΑ)	47μ.61
1925 Χάρτμαντ (ΗΠΑ)	47μ.89
1926 Χάουζερ (ΗΠΑ)	48μ.20
1929 Κρέντς (ΗΠΑ)	49μ.90
1930 Τζέσσαπ (ΗΠΑ)	51μ.73
1934 'Αντερσεν (Σουηδία)	52μ.42
1935 Σραϊντερ (Γερμανία)	53μ.10
1941 Χάρρις (ΗΠΑ)	53μ.26
1941 Κονσολίνι (Ιταλία)	53μ.34
1946 Κονσολίνι (Ιταλία)	54μ.23
1946 Φιτς (ΗΠΑ)	54μ.93
1948 Κονσολίνι (Ιταλία)	55μ.33
1949 Γκόρντιεν (ΗΠΑ)	56μ.46
1949 Γκόρντιεν (ΗΠΑ)	56μ.97
1953 Σάμ 'Ινέξ (ΗΠΑ)	57μ.93
1953 Γκόρντιεν (ΗΠΑ)	58μ.10
1953 Γκόρντιεν (ΗΠΑ)	59μ.28
1959 Πιατκόφσκυ (Πολ.)	59μ.91
1960 Μπάμπικα (ΗΠΑ)	59μ.91
1961 Σιλβέστερ (ΗΠΑ)	60μ.56
1961 Σιλβέστερ (ΗΠΑ)	60μ.72
1962 'Αλ 'Ερτερ (ΗΠΑ)	61μ.10
1962 Τρουσένιεφ (Ρωσία)	61μ.64
1962 'Αλ 'Ερτερ (ΗΠΑ)	62μ.446

'Ας δούμε τώρα ποιος θα φθάση πρώτος τα 63 μέτρα...

ΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΕΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΑΣ

ΒΑΣ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Χαρά μεγάλη έχουν οι 'Ερυθροσταυρίτες της Μυρτιάς, όταν έρχεται ό Σεπτέμβριος και άνοίγη τό σχολείο. 'Αμα χτυπήση τό πρωί ή καμπάνα, ξεκινούν από τά σπίτια τους κρατώντας γαρύφαλλα, ζουμπούλια, τριαντάφυλλα και άλλα λουλούδια, που έχει ό καθένας στο σπίτι του. Χαίρεσαι νά τούς βλέπης μικρούς ζωηρούς, με

Και γεμάτος από περηφάνεια και χαρά πήγαινε στο σπίτι του.

φορέματα καθαρά νά περπατούν άγαπημένοι και γελαστοί κάτω από τόν φθινοπωρινό ήλιο. Τους βλέπεις έναν έναν, δυό δυό, τρεις τρεις ή και περισσότερους μαζί, άλλος νά άνηφορίζει και άλλος νά κατηγοριζή ώσπου νά φτάσουν στο ώραίο σχολείο τους.

Και τό χωριό τους έχει ώραίο

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΑΔΗΣ

Στόν άείμνηστο ποιητή

ΣΤΕΛΙΟ ΣΗΕΡΑΝΤΣΑ

'Ο στίχος σου και διδάγμα και γέλιο και μύθος για ν' άκούση τό παιδί, λάλημα φιλικό, Σπεράντσα Στέλιο, στις παιδικές ψυχές που κελαιφεί.

★

Χάρισες πλούσιους θμους στην πατρίδα, στα θεία, τ' άγια και τ' άληθινά στις όμορφιάς ντυμένους τη χλαμύδα, τί κι αν έφυγες, στις ψυχές γυνής συχνά.

σχολείο. Κτισμένο στο καλύτερο μέρος της Μυρτιάς, είναι σαν παλατάκι. Χαίρεσαι νά τό βλέπης. Δέν του λείπει τίποτε. Αϊθουσα μεγάλη και εύρύχωρη για τόν κύριο Διευθυντή. 'Αποθήκη για τά πράγματα του σχολείου. Γύρω γύρω προαύλιο, περιτοιχισμένο με κάγκελα και σιδερένια πόρτα. Λίγο πιο πέρα είναι ό σχολικός του κήπος, που τόν καλλιεργούν οι 'Ερυθροσταυρίτες. Με πόση προθυμία τόν καλλιεργούν!

Πώς έγινε όμως τό σχολείο αυτό της Μυρτιάς είναι ιστορία όλόκληρη. Και τά λουλούδια, που φέρουν οι 'Ερυθροσταυρίτες στην άρχή της σχολικής χρονιάς, έχουν και αυτά ιστορία.

'Αν ρωτήση κανένας τά παιδιά νά τού πουν που τά πηγαίνουν τά λουλούδια; τού άπαντούν.

— Πάμε νά στεφανώσωμε τήν εικόνα του 'Αλκη.

Μά ποιος είναι αυτός ό 'Αλκης; που τήν εικόνα του θα στεφανώσουν τά παιδιά; Γιατί τόν τιμούν τόσο; 'Ας τόν γνωρίσωμε.

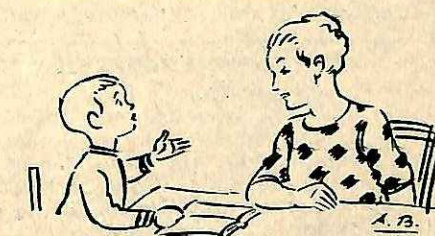
'Ο 'Αλκης γεννήθηκε στην ξενιτιά, πολύ μακριά από τήν 'Ελλάδα μας. Γεννήθηκε στην 'Αμερική. Θυμένης ήταν τό επώνυμό του. Τέτοια 'Ελληνόπουλα, που γεννιούνται στην ξενιτεία από 'Ελληνες γονείς, υπάρχουν πολλά. Τά περισσότερα όμως δέν λησμονούν ποτέ τη μακρινή τους πατρίδα, τήν 'Ελλάδα. Τέτοιο παιδί ήταν και ό 'Αλκης. Για τήν πατρίδα του αυτή ό 'Αλκης άκουσε πολλά. 'Ακουσε πως είναι χώρα μικρή, μά δοξασμένη. Στο σχολείο τό 'Αμερικανικό, που πήγαινε, ό Δάσκαλός τους τούς μιλούσε πάντοτε με σεβασμό για τήν 'Ελλάδα.

Για καμμιάν άλλη ξένη χώρα δέν μιλούσε με τόση άγάπη με τόση συγκίνηση, όσο για τη χώρα αυτή. Τά βιβλία, που διάβαζε ό 'Αλκης με τά 'Αμερικανόπουλα, σελίδες όλόκληρες αφιέρωναν για τήν 'Ελλάδα. Περίφημοι ήταν οι άρχαιοι της ναοί. 'Αληθινά άρι-

στουργήματα τά αγάλματά της. 'Ασύγκριτα σε όμορφία και χάρη τά μνημεία της. Οι μεγαλύτεροι σοφοί του κόσμου στην 'Ελλάδα γεννήθηκαν. Και ό Δάσκαλος άνέφερε τόν Σωκράτη, τόν Πλάτωνα, τόν 'Ομηρο, τόν 'Αριστοτέλη και τούς άλλους 'Ελληνες σοφούς.

Αυτά έγραφαν τά βιβλία εκείνα, που διάβαζε ό 'Αλκης. Και όταν τά διάβαζε, τί εύχαρίστηση έννοιωθε και πόσο έχαιρόταν, που ήταν 'Ελληνόπουλο και είχε πατρίδα μία μικρή μά δοξασμένη χώρα!

Και γεμάτος από περηφάνεια, συγκίνησι και χαρά, όταν σχολούσε, πήγαινε στο σπίτι του και διηγόταν και στη μητέρα του όλα όσα άκουσε από τό Δάσκαλό του και όλα όσα διάβαζε και ό ίδιος για τήν 'Ελλάδα.

Της διηγόταν όσα άκουσε απ' τό δάσκαλό του.

Και ή καλή μητερούλα του ένθουσιαζόταν και άκουγε με μεγάλη προσοχή όσα τό παιδί της διηγόταν και άκτινοβολούσαν τά μάτια της από ιδιαίτερη συγκίνηση και χαρά. Και της έρχονταν τότε στο νου τά παιδικά της τά χρόνια, όταν κορίτσι μικρό πήγαινε στο σχολείο και μάθαινε γράμματα κι έπαιζε με τά άλλα κορίτσια και μάθαινε ποιήματα και τραγούδια και τόσα άλλα όμορφα πράγματα!

'Ω! πόση έντύπωσι της έκαναν οι ιστορίες για τις Σουλιώτισσες, για τόν 'Αλή Πασά, για τούς ήρωες του 1821, που θυσιάσαν τη ζωή τους για νά έλευθερώσουν τήν πατρίδα!

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Είς όλον τὸν κόσμον τὰ παιδιά, τὰ Χριστοῦγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιά, δοκιμάζουν μεγαλύτεραν χαράν, πὸν τὴν ἐξασφαλίζουν ἐκεῖνοι, πὸν ἐπιθυμοῦν νὰ εἶναι χαρούμενα τὶς ἡμέρες αὐτές.

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας καταθάνουν συνεχῶς αἰτήσεις σχολείων τῆς ὑπαίθρου, διὰ τὴν ἀποστολὴν στοιχειωδῶς ἀπαραιτήτων εἰδῶν βοηθείας πρὸς τοὺς ἀπόρους μαθητάς.

Ὅσοι ζοῦν χωρὶς στερήσεις, ἄς σκεφθοῦν ἐκεῖνους, πὸν ἀντιμετωπίζουν κάθε ἡμέραν μεγάλας στερήσεις. Εἶναι χρέος ἐκεῖνων, πὸν εὐρίσκονται εἰς καλλίτεραν μοῖραν, νὰ βοηθοῦν ἐκεῖνους, πὸν ὑποφέρουν.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυρίται, πὸν εἶναι εἰς θέσιν νὰ προσφέρουν βοήθειαν, πρέπει περισσότερον τώρα, πὸν πλησιάζουν αἱ ἑορταὶ τῶν Χριστογεννῶν καὶ τοῦ Νέου ἔτους, νὰ ἐκπληρώσουν αὐτὸ τὸ καθήκον.

Ἄς ἐτοιμασθοῦν δέματα, μὲ χρήσιμα εἶδη, ρούχα καὶ παπούτσια, μεταχειρισμένα, ἀλλὰ περιποιημένα, γραφικὴν ὕλην, παιχνίδια κλπ., τὰ ὁποῖα νὰ σταλοῦν ἐγκαίρως εἰς τὰ γραφεῖά μας ἢ εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Ἑλλ. Ἐρ. Σταυροῦ, ὁδὸς Πειραιῶς 81 Ἀθήναι, ὥστε νὰ καταστή δυνατὸν νὰ προωθηθοῦν μέχρι τῶν Χριστογεννῶν εἰς τοὺς τόπους τοῦ προορισμοῦ τῶν.

Μὲ τέτοιες καλὰς πράξεις ἄς ἐορτάσωμεν τὰ Χριστοῦγεννα καὶ τὴν Πρωτοχρονιά.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας, ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 158/1962 ἐγκυκλίου τοῦ ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 102319/10.9.62 τοιαύτην, ἣν καὶ ἐκοινοποίησε πρὸς ὅλους τοὺς Ἐκπαιδευτικούς τῆς Χώρας, δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ Περιοδικὸν «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ» ἐφεξῆς, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, θὰ διατίθεται εἰς τὰ Σχολεῖα ἀντὶ δρχ. 1,50 κατὰ τεῦχος.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

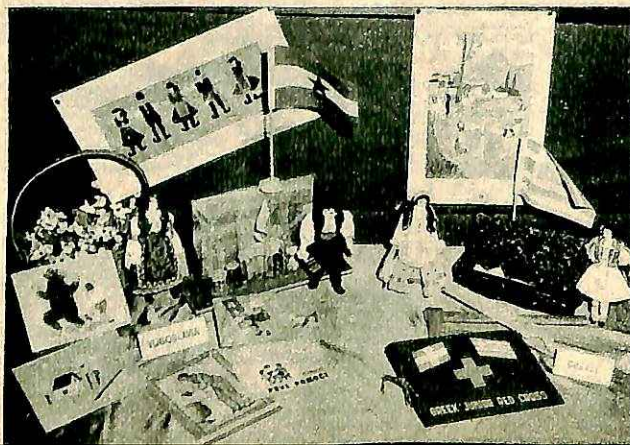
Μελβούρνη 8.5.62
Τὸ δέμα σας μὲ ἀντικείμενα διὰ τὴν διεθνή ἐκθεσὶν μὲς ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα διὰ τὰ ωραιότατα ἐκθέματα.

Μετά τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως ταῦτα θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰς τοπικάς μας Ἐπιτροπὰς, ἵνα τὰ ἴδουν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα Σχολεῖα.

Ἐκφράζοντες καὶ πάλιν τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησίν μας διὰ τὴν τόσο προθύμον καὶ πλουσίαν συνεργασίαν σας, διατελοῦμεν.

Μετά τιμῆς
L. G. STUBBINGS
Γεν. Γραμματεὺς

Ἀπὸ τὴν διεθνή ἐκθεσὶν τοῦ Αὐστραλιανοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν διακρίνονται ἐκθέματα Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν.

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

1) Τὸ Ζ' Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν 1 δέμα μὲ εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Νεοκαισαρείας Ἰωαννίνων.

2) Τὸ Γυμνάσιον Γλυφάδος (τάξεις Γβ') 3 χαρτοκιβώτια μὲ εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λυκοτριχίου Ἰωαννίνων.

3) Τὸ 4ον καὶ 7ον Δημ. Σχολ. Α' περιφ. Ἀθηνῶν 1 σάκκον μὲ εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀνθηροῦ Μουζακίου Θεσσαλίας.

4) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Ἁγίος Παῦλος» Β' περιφ. Ἀθηνῶν 2 σάκκους μὲ εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεοντίου Μουζακίου Καρδίτης.

5) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Κ.Β. Σεκλειζιώτη Β' περιφ. Ἀθηνῶν 1 κιβώτιον μὲ δέματα βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Μυροφύλλου Τρικάλων.

6) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Μ. Χατζήμπεη» Ν. Φιλadelphias Β' περιφ. Ἀθηνῶν 2 σάκκους μὲ εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Στεφανιάδος Καρδίτης.

7) Τὸ 30ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφ. Ἀθηνῶν ἀπ' εὐθείας 11 σάκκους μὲ 159 δέματα βοηθείας καὶ 1 Ἀριθμητήριον εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἐλαίας Φιλιατῶν, 1 χαρτοκιβώτιον μὲ σχολ. εἶδη εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Θέρμου Τριχωνίδος καὶ δέματα βοηθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Βλασίου Μουζακίου Καρδίτης.

8) Τὸ 2ον Δημ. Σχολεῖον Δάφνης Ε' περιφ. Ἀθηνῶν (τάξεις Ε') 3 χαρτοκιβώτια μὲ εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Γαλατίας Ἑορδαίας.

9) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ζωγράφου Ζ' περιφ. Ἀθηνῶν 6 κιβώτια καὶ 1 δέμα ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ρογκίων Βραγγιανῶν Καρδίτης.

10) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Νέας Ἐλβετίας Ζ' περιφ. Ἀθηνῶν 6 δέματα μὲ ἱματισμὸν καὶ γραφ. ὕλην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Πετροχωρίου Μουζακίου Καρδίτης.

11) Τὸ Ζάννειον Ὁρφανοτροφεῖον Πειραιῶς 12 σάκκους καὶ 1 κιβώτιον μὲ εἶδη βοηθείας διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀμαράντου Κονίτης.

12) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ἀμυνταίου δέματα μὲ χρήσιμα εἶδη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Φλωρίνης καὶ τοὺς στρατιώτας τῆς πόλεως.

13) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀλιάρτου Λεβαδείας 8 χαρτοκιβώτια μὲ γραφ. ὕλην διὰ τὰ Δημ. Σχολεῖα Βαλανίδας καὶ Ἄνω Μουσιωτίτης Ἰωαννίνων, Λαγκάδας Ἀμφιλοχίας, Διακοφτοῦ Αἰγιαλείας, Λουσῶν Καλαβρύτων καὶ Ἀγίων Θεοδώρων Μεθάνων.

14) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Καταφυγίου Ναυπακτίας 200 αὐγά ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γεν. Νοσοκομεῖον Μεσολογγίου.

15) Τὸ Γυμνάσιον Ἀκράτας Αἰγιαλείας εἶδη βοηθείας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Κρήνης Κερκύρας.

16) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μαγουλιάνων Γορτυνίας 90 αὐγά ἀπ' εὐθείας εἰς ἀπόρους οἰκογενεῖας.

17) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Σολωμοῦ Κορινθίας 1 δέμα μὲ εἶδη βοηθείας διὰ μαθητὴν τοῦ Γυμνασίου Ἀμφιλοχίας.

18) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Στυλίων Κορινθίας 2 χαρτοκιβώτια μὲ τρόφιμα διὰ τὸ 11ον Δημ. Σχολεῖον Περιστερίου Ἀθηνῶν.

19) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μερόπης Μεσσηνίας 1 δέμα μὲ τρόφιμα διὰ τὸ 5ον Δημ. Σχολεῖον Περιστερίου Ἀθηνῶν.

20) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Βαρυπατάδων Κερκύρας 150 αὐγά καὶ 40 χιλ/μα ἐλαιολάδου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γεν. Νοσοκομεῖον Κερκύρας.

21) Τὸ Γυμν. Παρ/μα Ἀμοργοῦ 2 δέματα μὲ γραφ. ὕλην ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Δημ. Σχολεῖα νησιῶν Ἡρακλείας καὶ Σχοινούσης Θήρας.

22) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Μαγγανίτου Ἰκαρίας 1 δέμα μὲ σχολ. εἶδη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Προφίτου Ἠλίας Ἰκαρίας.

23) Τὸ Δημ. Σχολεῖον Παμφύλων Λέσβου 2 χαρτο-

κιβώτια μὲ καινούργι ἱματισμὸν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ 11ον Δημ. Σχολεῖον Περιστερίου Ἀθηνῶν.

24) Τὸ Θεολόγειον Δημ. Σχολεῖον Νικεῖων Νισύρου Λωδεκανήσου 1 δέμα μὲ 120 αὐγά ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Καλύμνου.

ΔΩΡΕΑ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Τὸ Ε' Γυμνάσιον Ἀρρένων Θεσ/νίκης ἀπέστειλε 180 Δρχ. ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Κέντρον Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. Θεσ/νίκης ἐπὶ τῇ 8ῃ Μαΐου 1962.

Ε.Ε.Σ.Ν. Πλατανίτου Καλαμπάκας ἐμβολιάζουν δένδρα.
Juniors of Elem. school Platanites Kalabaka grafting trees.

Ε.Ε.Σ.Ν. α) Α' Δημ. Σχολ. Ἀμφίσσης καὶ β) Ψίνθου Ρόδου μὲ δέματα δι' ἀπόρους οἰκογενεῖας.
Juniors a) of Α' Elem. School Amphissa and b) Psinthos Rhodes with gifts for needy families.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολ. Λαγκάδας εἰς τὸν σχολικὸν τῶν κήπων.
Juniors of Elem. school Lagada in their school garden.

Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμνασίου Ἀμφιλοχίας φυτεῖουν δένδρα.
Juniors of high school Amphilochia planting trees.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. α) Σχολ. Κατάκαλης Γρεβενῶν καὶ β) Δημ. Σχολ. Θεμέλου Πρεβέζης βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν.
Juniors : a) of Elem. school Katakale Grevena and b) Themelon helping in the reconstruction.

Ομάδες Αναδάσωσης, των: α) Δημ. Σχολ. Βροντισμένης Πωγωνίου β) Δημ. Σχολ. Νεοχωρίου Σάμου γ) Δημ. Σχολ. Λαλίζης Ίωαννίνων δ) Δημ. Σχολ. Μεσοράχης Κυνουρίας.

Reafforestation J.R.C. Groups of: a) Elem. school Vrontismeni, Epirus, b) Elem. school Neochorion, Samos, c) Elem. school Laliza, Janina d) Elem. school Messorachi, Kynouria, Peloponnessus.

Ομάδες Α' Βοηθειών, των: α) Οίκον. Γυμν. Πυλίας β) Δημ. Σχολ. Μεσοτόπου Λέσβου γ) Γυμν. Ροδολείβους δ) Δημ. Σχολ. Αναλήψεως Έλασσόνας.

J.R.C. First Aid Groups of: a) Financial school Pylia, b) Elem. school Messothos, Lesvos, c) High school Rodoleivos, d) Elem. school Analipsis, Elasson.

Ομάδες Υγιεινής και Καθαριότητας, των: α) 9ου Δημ. Σχολ. Χανίων β) Δημ. Σχολ. Ολυμπιάδας Σπαρμού Έλασσόνας γ) Δημ. Σχολ. Μηλέας Καλαμπάκας δ) Δημ. Σχολ. Σχινοκάψλων Ίεραπέτρας.

J.R.C. Groups of Health and cleanliness of: a) 9th Elem. school Chanea, b) Elem. school Olympias, Sparmos, Elasson c) Elem. school Milea, Kalabaka d) Elem. school Schinocapsala, Ierapetra.

Ομάδες Υγιεινής και Α' Βοηθειών, των: α) Δημ. Σχολ. Χώρας Σάμου β) 2ου Δημ. Σχολ. Αγ. Παρασκευής Αττικής γ) Δημ. Σχολ. Τανάγρας Θηβών δ) Δημ. Σχολ. Κυλλήνης Κάτω Παναγιάς.

J.R.C. Groups of Health and First Aid of: a) Elem. school Chora, Samos b) 2nd Elem. school Aghia Paraskevi, Attica c) Elem. school Tanagra, Thebes, d) Elem. school Kyllene, Kato Panaghia.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΟΥ

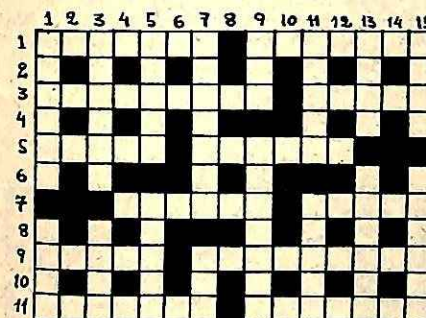
Με χέρια σταυρωμένα
με μάτια θαυρασμένα
άγνη γλυκειά Παρθένα
σου στέλνω προσευχή.

Έγω μικρό αγγελοῦδι
σὲ Σὲ γλυκὸ τραγοῦδι,
βγαλμένο ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου
θὰ πῶ γιὰ προσευχή.

Γλυκειά τοῦ κόσμου Δέσποινα
μεγάλη Παναγία
χάριζε μας υγεία
χαρὰ καὶ προκοπή.

ΑΛΕΞ. ΣΕΡΑΦΕΤΙΝΙΔΗΣ
3ον Δημ. Σχολ. Ύμνητοῦ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

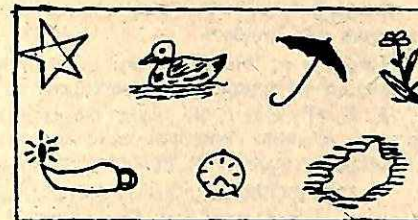
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Μία ποιητική μας δόξα — Μᾶς θυμίζουν τὴν Ἀφρική.
- 3) Ἀρχαιοελληνικὸν γυναικείον ὄνομα (γενικ.) — Ψάρια, πού δίδουν νόστιμη σοῦπα.
- 5) Δὲν ξέρει ἀλλά... μπορεῖ νὰ μάθῃ — Σύνθηδες γυναικείον ὄνομα (γενικ.).
- 7) Ἀσθημός (ἐπὶ ἀνθρώπων) — Νόστιμα ψάρια (δημ.).
- 9) Ἀνήκει εἰς τὰ μπιζελοειδῆ (γεν.) — Κόμμα τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.
- 11) Ἐνα τετράποδον χρήσιμον εἰς τὰ μονοπάτια — Ἀόριστος ρήματος, πού συνοδεύεται ἀπὸ... χασμουρητά.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Σκεῦος τῆς κουζίνας (γεν.) — Γοητεία (ξεν.).
- 3) Σταθμική μονὰς (γεν.) — Μεγαλοπρεπὲς συνήθως κτήριον (γεν.).
- 5) Εἶναι εἰς μεγάλον βαθμὸν ὁ παπαγάλος — Τὰ φοροῦν σὲ πολὺ ἐπίσημες ἐμφανίσεις.
- 7) Γνωστὴ ἀπὸ τὴν Γραφὴν καταστραφεῖσα πόλις (γεν.) — Ἀριθμός (λατ.).
- 9) Μία τῶν Δωδεκανήσων — Ὑπῆρξεν τὸ πρῶτον διαστημόπλοιο.
- 11) Εὐρωπαϊκὰ νομίσματα — Εἶδος γυναικείου ὑποδήματος (γεν.).
- 13) Μικρὸν ὕψωμα (δοτ.) — Τέτοια γραμματόσημα ἔχουν ἀξία.
- 15) Αἰγυπτία θεὰ — Ἀμόλυντα, κατὰκάθα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΙΚΟΓΛΟΥ
Γυμνάσιον Ἄνδρου

Με τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ἀνωτέρω εἰκόνων σχηματίζεται ὄνομα θεοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Γυμν. Ἀρρένων Θεσ/νίκης

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πότε ἰδρύθηκε ἡ σχολὴ Εὐελπίδων;
- 2) Ποίος Ἕλληνας ναυτικός ἐφθασε πρῶτος στὶς Ἀντίλλες;
- 3) Πόσους βαθμοὺς εἶχαν τὰ μέλη τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας;
- 4) Ποίος Ἕλληνας πέρασε πρῶτος τὸν Δούναβι;
- 5) Ποίος ἐφεύρε τὸ τηλέφωνο;
- 6) Πόσα μοναστήρια ὑπάρχουν στὸ Ἅγιον Ὅρος;

ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Γυμνάσιον Ζακύνθου

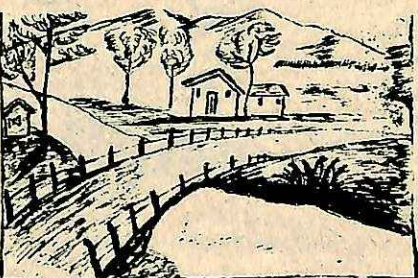
ΑΘ. Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Μεσσήνης

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

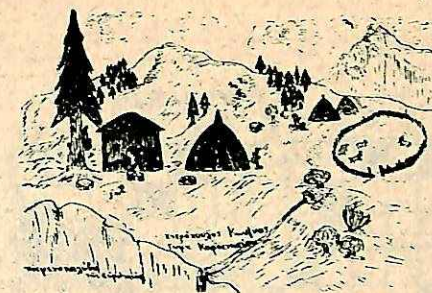
Ἐνὸς ἀγράμματος στρατιώτης παίρνει ἓνα γράμμα ἀπὸ τὸ χωριό του, παρακαλεῖ ἓνα συνάδελφό του νὰ τοῦ τὸ διαβάσῃ.
— Ἐπειδὴ ὁμως, τοῦ λείει, μοῦ γράφουν οἰκογενειακὰ μυστικά, βούλωσε τὰ αὐτιά σου γιὰ νὰ μὴν τ' ἀκούσης!

ΜΑΡΓΑΡΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
Μετάρσιον Γυμν. Ἀχαρνῶν

Διόρθωσις: Εἰς τὸ τεῦχος Ὀκτωβρίου ἐ.ξ. σελ. Μαθ. Συνεργασίας ἀνεγράφη εἰς τὸ σκίτσον: «28η Ὀκτωβρίου 1940» ὡς ὄνομα μαθητοῦ Στ. Θεοδωρόπουλος ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.**

Ι. Μπατεῆς Μαθητὴς
Γυμνασίου Ἀρρένων
Ἰωαννίνων

Κ. ΣΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Καρπενησίου

ΑΡΧΑΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἐνῶ ἐπλενε τὰ χόρτα του μιὰ μέρα ὁ Διογένης, πέρασε ὁ Ἀρίστιππος. Ἄν ἤξερες νὰ τρῶς χόρτα, Ἀρίστιππε, εἶπε ὁ Διογένης, δὲν θὰ κολάκευες τοὺς ἰσχυροὺς!

— Καὶ σὺ, ἀπήντησε ὁ Ἀρίστιππος, ἂν ἤξερες νὰ κολάκευες τοὺς ἰσχυροὺς, δὲν θὰ καταντούσες νὰ τρῶς χόρτα.

Ἐρώτησαν κάποτε τὸν Διογένη ποῖο ἀπὸ τὰ θηρία δαγκάνει περισσότερο καὶ αὐτὸς ἀπάντησε:

— Ἀπὸ τὰ ἄγρια ὁ συκοφάντης· καὶ ἀπὸ τὰ ἡμέρα ὁ κόλαξ.

ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ
10ον Γυμν. Ἀθηνῶν

Ἄμα βρῆτε τίς πραγματικὲς σημασίες, πού ἔχουν αὐτὲς οἱ εἰκόνες καὶ γράψετε τὸ ἀρχικὸ γράμμα κάθε σημασίας, θὰ σχηματίσετε τὸ ὄνομα ἑλλῆνος πολιτικοῦ.

ΠΑΝΑΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Γυμν. Ἀρρ. Καλλιθέας

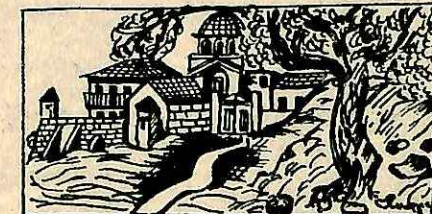
ΑΣΙΟΠΡΕΠΗΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ

(Στὸ Δικαστήριο)

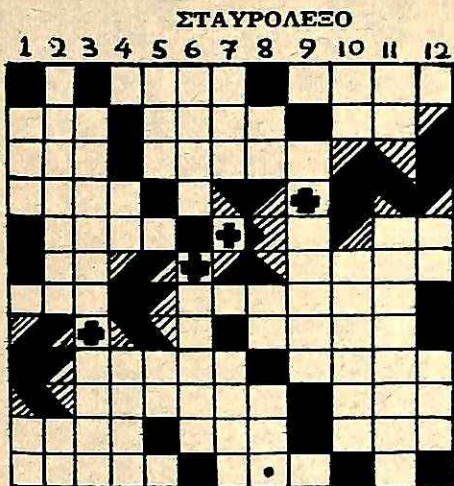
Πρόεδρος: Γιατί κλέψατε αὐτὸ τὸ καινούργιο κοστούμι;

Κατηγορούμενος: Γιὰ νὰ μπορῶ νὰ παρουσιάσω ἀξιοπρεπῶς ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μου.

ΤΡΕΝΤΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Γυμν. Θηβῶν

ΒΕΝΕΤΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Γυμν. Θηλέων Σάμου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

- 1) "Ενδοξο νησί του 21 - Είναι κάθε Έλληνα πολέμιότης.
- 2) "Αγαπῶ (λατιν.) - κάτοικος "Ιωνίας (αίτ) - πρόθεσις.
- 3) Τὰ μαθαίνουμε ἀπὸ τίς ἐφημερίδες - ἐπίθετον τῆς Θεοτόκου.
- 4) Οὐτῶ - ἄρθρο (θελ.).
- 5) "Αρχικά του "Ερυθ. Σταυρού μας - ἄρθρο (θελ.) - ἐπιφώνημα γέλιου.
- 6) "Ορυζα (γαλλιστί) - πρόθεσις.
- 7) Σύνδεσμος χρονικός - Νησιώτης τοῦ Αἰγαίου (γεν.).
- 8) Σήματα...
- 9) "Η "Αρετή καὶ ἡ... συνεβούλευσαν τὸν "Ηρακλῆ - χαρακτηριστικός ἦχος τῆς καμπάνας.
- 10) Φανατικοὶ Μουσουλμάνοι (γεν. πληθ.) πρόθεσις.
- 11) Τὸ τέλος κάθε προσευχῆς - χρονική διάρκεια - προστακτική βοηθητικοῦ ρήματος.
- 12) Μεσογειακή πόλις τῆς "Αφρικῆς - Αὐγὸ (γεν. πληθ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ :

- 1) "Ο 1ος ἀριθμὸς (ἀντιστρ.) ἄρθρον πληθυν. (ἀντιστρ.).
- 2) "Ο ἰδικὸς μας (δοτ.) - ποντικός (κλητ.).
- 3) «Νῆσοι» τῶν ἐρῆμων - υἱὸς τοῦ "Αδάμ καὶ Εὐας.
- 4) Λεπτὴ κλωστή - τὸ ψήνουμε στὴ σούβλα τῇ Λαμπρῇ.
- 5) Πατὴρ τῶν θεῶν (αἰτ.) - Λατινικὸ γράμμα.
- 6) Πρωτεύουσα μεσογειακοῦ κράτους - ζουλιῶ καὶ στραγγιζῶ τὸ λεμόνι.
- 7) Τοπικὸ ἐπίρρημα - ὁ ὄχι ὥριμος (δοτ.).
- 8) Τίτλος βασιλικὸς - 2 ὁμοία σύμφωνα - κατοικία τοῦ Θεοῦ (δοτ.).
- 9) Χαρακτηρισμὸς μαλακοῦ κλίματος.
- 10) Μουσική νότα - ἡμέραι ἀργίας.
- 11) "Αναφορική ἀντωνυμ. (γεν. πληθ.) - γυναικεῖο ὄνομα.
- 12) Δίφθογγος - κατανεύει:

ΜΕΛΕΜΕΝΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Γυμνάσιον "Ελευθερουπόλεως

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΟΙΝΟΥ

Θεόκριτος: "Ο οἶνος, ὦ φίλε παῖ, λέγεται καὶ ἀλήθεια.

Πλάτων: Μὲ τὸ κρασί ἀποκαλύπτεται ὁ πραγματικὸς χαρακτήρας.

Ε. Π. Ντάϊ: "Ο οἶνος κάνει τὸν φτωχὸ πλούσιον στὴ φαντασία καὶ τὸν πλούσιον φτωχὸ στὴν πραγματικότητα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Κ. ΛΑΥΡΕΝΤΙΑΔΗΣ
Ε' Γυμν. "Αρρ. Θεο)νίκης

ὡς ταχυρότερος τοῦ χωροῦ καὶ...

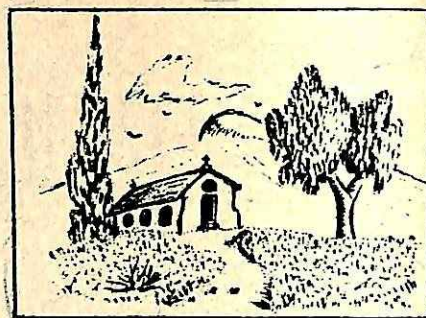
«Ὁ Σεισάκος Παλλοῦς
μου»

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΡΑΠΤΗΣ
2ον Δημ. Σχολ. "Αγ. Δημητρίου

«Ὁ Κωδερκάνος»

Δ. ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ
Γυμν. "Ανδρου

Τὸ εἰκονίζει
ΔΕΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΒΩΝ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὰ ἀφηρημένα τῶν ἀφηρημένων

"Ο Δάσκαλος ἐξηγεῖ στοὺς μαθητὰς τί εἶναι τὸ ἀφηρημένον οὐσιαστικόν.

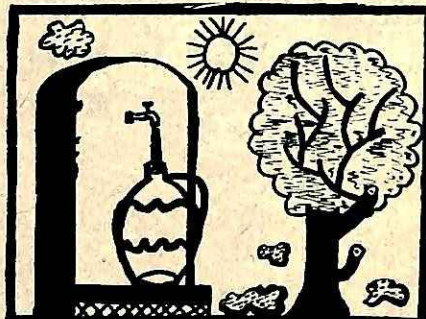
"Αφηρημένο οὐσιαστικὸ εἶναι τὸ πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ πιάνουμε μὲ τὰ χέρια μας. Π.χ. ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ, ἡ φιλία κ.λ.π. Πές μας τώρα καὶ σὺ Μανωλάκη, ἕνα οὐσιαστικὸ ἀφηρημένο ποὺ νὰ μὴ τὸ πιάνης μὲ τὰ χέρια σου.

- Τὸ βιβλίον..

- "Οχι παιδί μου, τὸ βιβλίο δὲν θέλεις καὶ δὲν τὸ πιάνεις στὰ χέρια σου. "Αν ἤθελες θὰ τὸ ἐπίανες. Πές μου ἄλλα πράγματα ποὺ καὶ νὰ ἤθελες, δὲν μπορεῖς νὰ τὰ πιάσης.

- Τὰ κάρβουνα!!!

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ζωσιμαία Σχολὴ "Ιωαννίνων

Η ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΜΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΣΙΟΥΚΑΣ
Β' Δημ. Σχολ. "Αρτης

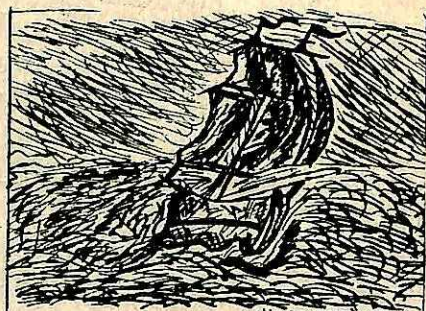
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

"Η μαμά: Χρυσόστομε, Λιλή, ἐλάτε νὰ σᾶς δώσω.

Τὰ παιδιὰ: Μὰ τί, καλὲ μαμά;

"Η μαμά: Μὰ, σᾶς τὸ εἶπα!

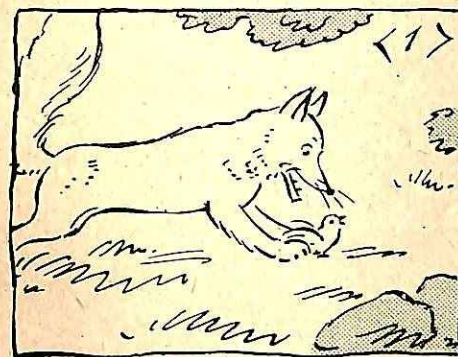
ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Γυμν. Τραπεζοῦ τοῦ "Ιωαννίνων

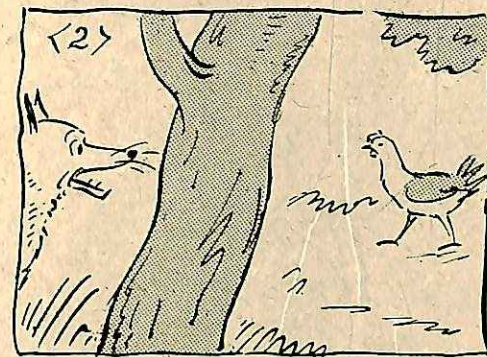
ΝΙΚ. ΝΕΣΣΕΡΗΣ
Ζωσιμαία Σχολὴ "Ιωαννίνων

Τὸ πάθημα τῆς ἀλεποῦς

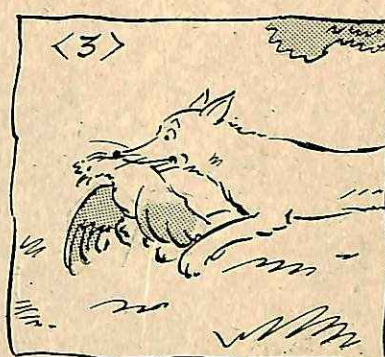
Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

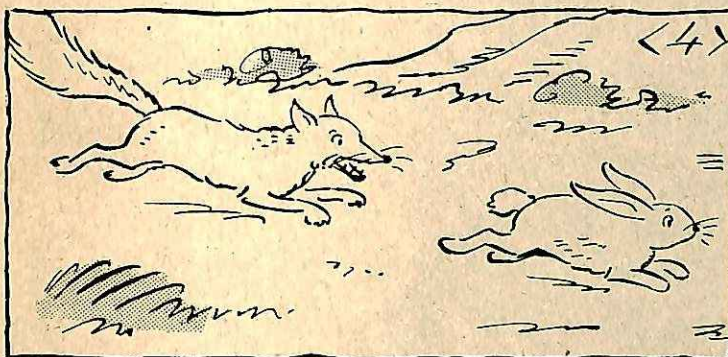
"Η ἀλεποῦ εἶχε μιὰ φορὰ ἕνα πουλάκι πιάσει
κ' ἔλεγε: «ἐξαίρετος μεζές,
μὰ δὲ θὰ μὲ χορτάση».

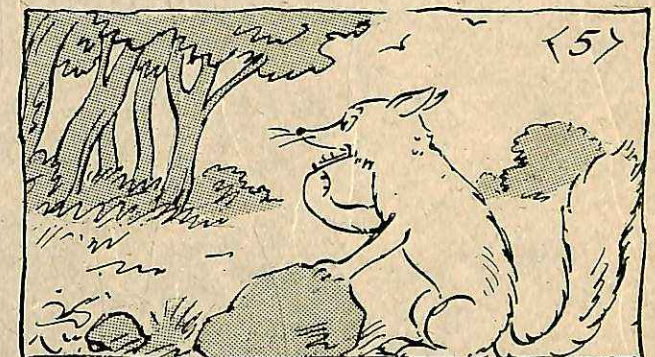
Μὰ νὰ ἕνα κοτόπουλο.
Καὶ λέει μόλις τὸ βλέπει:
«"Α, νὰ φαγάκι μπόλικο!
Αὐτὸ νὰ πιάσω πρέπει».

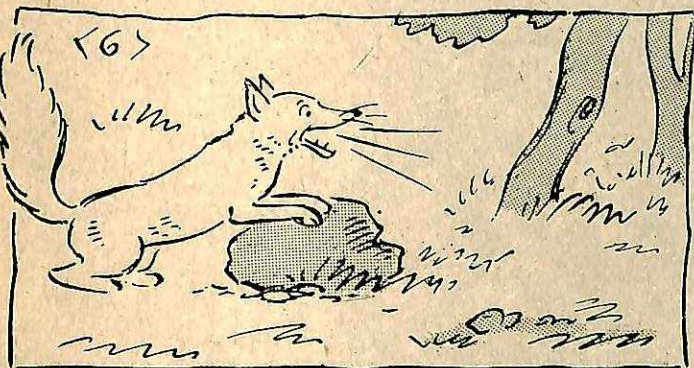
Καὶ παρατώντας τὸ πουλί,
τὸ κοτοπούλι πιάνει
καὶ συλλογίζεται μ' αὐτὸ
τί γεῦμα ποὺ θὰ κάνῃ!

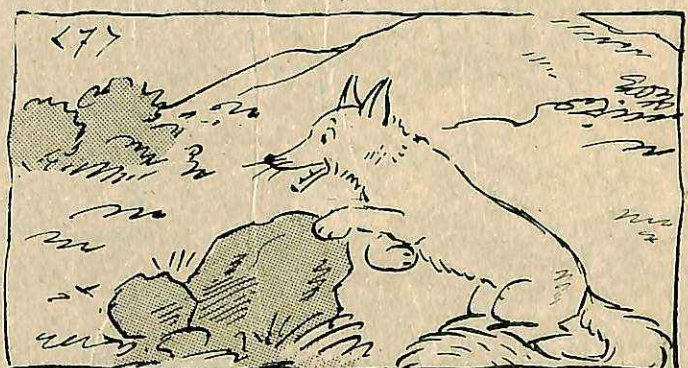
Μὰ ξάφνου, νὰ ἕνας κούνελος. Δὲν πρέπει νὰ τὸν χάσω.
"Απ' τὴν κοτούλα εἶναι τριπλὸς! Αὐτὸν πρέπει νὰ πιάσω.
Καὶ τὴν κοτούλα ἀφήνοντας γιὰ τὸν κούνελο τρέχει,
μ' αὐτὸς δὲν πιάνεται εὐκολά. Θαρρεῖς φτερά πὼς ἔχει.

"Ὡσπου προκάνει ὁ δύστυχος, σ' ἕνα δασάκι χάνεται,
κι ἡ ἀλεποῦ μας ξεφωνᾷ: «"Αλλοί μου, αὐτὸς δὲν πιάνεται.
"Αχ, νὰ βρῖσκα τούλαχιστο ξανὰ τὸ κοτοπούλι...»
Ὁμως δὲ βλέπει γύρω τῆς οὔτε μισὸ φτερουλί...

Τότε θυμᾶται τὸ μικρὸ πουλάκι καὶ φωνάζει:
«Ποῦσαι, πουλίι...» μ' ἀλλοίμονο... κι αὐτὸ ἀπουσιάζει.
Κ' ἡ ἀλεποῦ ἀπὸ τὸν καῦμό τὴν κεφαλὴ τῆς σκύβει
καὶ τ' ἀδειανὸ στομάχι τῆς γιὰ παρηγορία τρίβει...

Καὶ λέει στὸν ἑαυτοῦλη τῆς, σὰν νὰ παραμιλᾷ:
«Καῦμένη κουτοπόνηρη, τᾶθελες κ' ἐπαθὲς τὰ
Γιὰ νὰ πετύχῃς τὰ πολλὰ,
τὰ λίγα ποῦχες τ' ἄφησες. "Ε, τώρα... τρέχα βρές τὰ».

"Ο ΨΑΡΑΣ,"

ΣΤΙΧΟΙ: ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ρυθμός Βάλς

1. Τρα λα λα λα — λα λα τρα λα λα λα — λα λα τρα λα λα λα — λα λα

2. λα τρα λα λα λα λα τρα λα λα λα τρα λα λα λα λα — 'Απ' τὸ

μῶ- λο τὴν αὐ- γή τὴ γα- λα- νή — ξε- κι- νά- ει μιὰ βαρκοῦ- λα μέ πα-

νί — κι' ἕ- νας γλά- ρος μέ κα- τὰ - λευ- κά- φτε ρά — τρα- γου

1. *pp* - δάει κα- λὸ τα- ξεῖ - δι- στὸν ψα- ρᾶ — κι' ἕ- νας ρᾶ — Κι' ὁ ψα-

ρᾶς πού βρῆκε πρί- μο τὸν και- ρό — στ' ἀνοι- χτὰ πε- τὰ τὸ δί- χτυ τ' ἀργυ-

ρό — καί δου- λεύει ὅ- λη τὴ μέ- ρα καὶ γε- λᾶ — πού στή

1. 2. *rit.* φρέταις δάρ- κα του τὰ ψά- ρια εἶναι πολ. λά. — καὶ δου- λά. — D.C.

'Απ' τὸ μῶλο τὴν αὐγὴ τὴν γαλανὴ
ξεκινάει μιὰ βαρκοῦλα μέ πανί
κι ἕνας γλᾶρος μέ κατάλευκα φτερά
τραγουδάει καλὸ ταξεῖδι στὸν ψαῖ.

Κι ὁ ψαῖρας, πού βρῆκε πρῖμο τὸν καιρὸ
στ' ἀνοιχτὰ πετὰ τὸ δίχτυ τ' ἀργυρὸ
καὶ δουλεύει ὅλη τὴ μέρα καὶ γελά,
πού στή βάρκα του τὰ ψάρια εἶναι πολλὰ.